

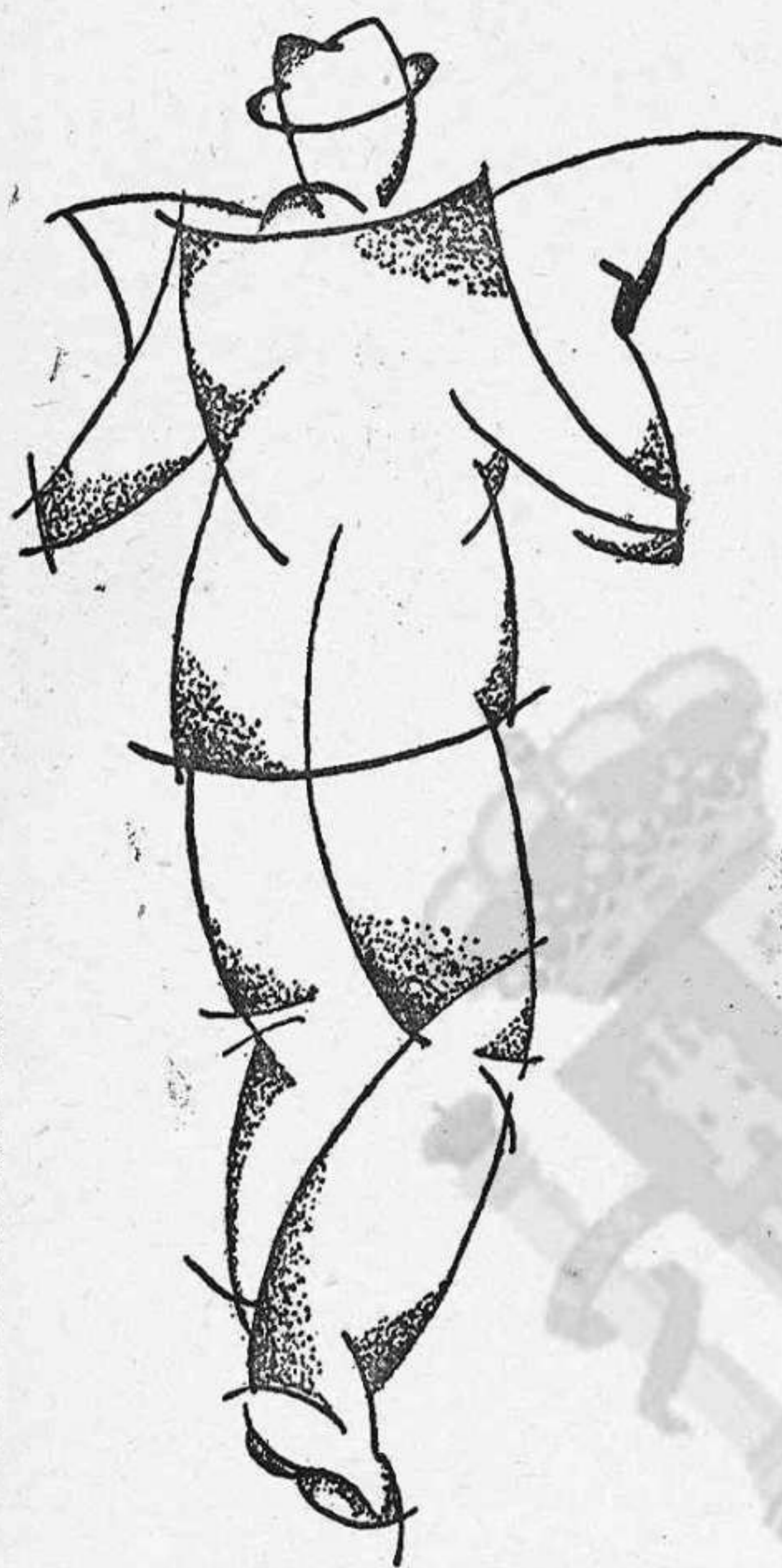
Decho Escudemont

PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA

SEMANAL

sumario

A L'OPINIÓ, per LA REDACCIÓ. — CRÓNIQUES DE ORIENT, per JOSEP GIBERT.—RELLISCANT, per G. BUCH.—BAILES, per CHYKY'S.—ESPECTACLES, per DON SERVANDO.—RAMBLEJANT, per KO-LIN.—ESPORTS, (Suplement dedicat a l'Unió Esportiva).—SANT PERE DE RODA, FULLETÓ, per ANTONI PAPELL.—NOTAS.

AÑO II

Núm. 13

FIGVERAS

Miércoles

26 Febrero 1930

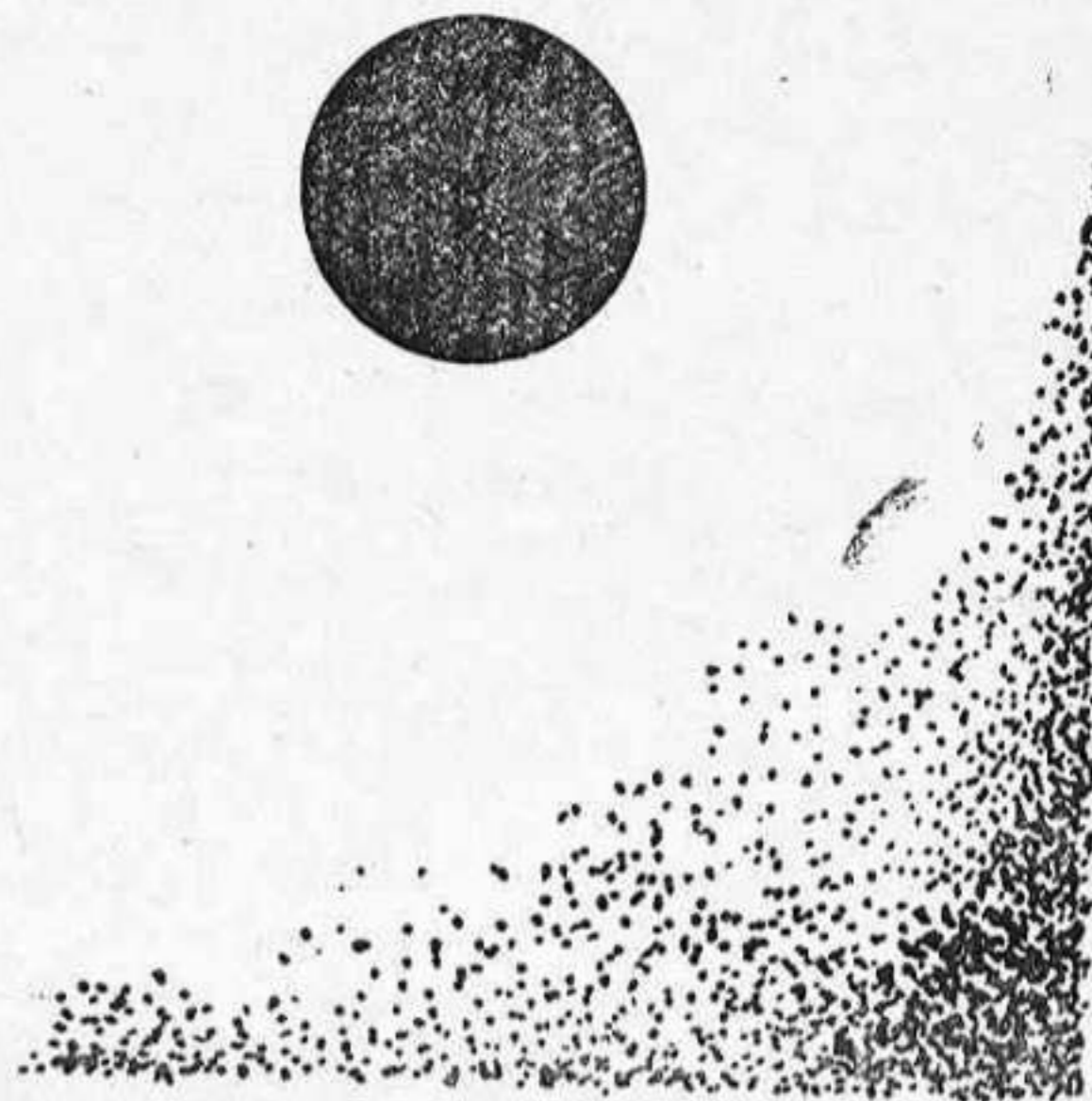
Redacción y Administración
MURALLA, 4

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

IMPRESA

PER TOTA MENA DE TREBALLS DEL RAM

IDEAL

A L'OPINIÓ

per LA REDACCIÓ

D'una manera poc noble i amb un estil amfibològic, algú que tots coneixem i no és cap incògnita pels figuerencs, pretén extemporàniament des de "La Veu de Catalunya" del dia 23, una desgraciada concatenació de fets entre el nostre setmanari LA GALERIA i la vençuda política que s'acaba de desterrar.

Val més prevenir que haver de guarir; perxò nosaltres avui de manera ben clara i oberta, procediment ben contrari per cert al del nostre impotent destructor, direm com són les coses i quin lligam tenen les unes amb les altres.

Voldria veure l'esgarria cries que dona la nota al periòdic de la burgesia cambonista, "La Veu de Catalunya", una successió de continuïtat nostre amb "La Comarca", suspesa gubernativament per la Dictadura l'any 1927.

Si bé algun dels elements que informen la redacció de LA GALERIA,—d'aquest periòdic ben empurdanès i ben lliberal, que malgrat el seu poc temps d'existència ja se l'ha volgut catequitzar en debades—; si bé com diem, algun redactor pogué dirigir, i no pas amb desercert, aquella publicació,—LA COMARCA,—en el seu segon període de franc lliberalisme, pel qual aquest tan bescantat nostre estimat redactor hagué de pagar amb multes i presó, sense que mai ni una ni altres el dobleguessin com a l'autor de la nota a ploriquejar el perdó d'unes miserables pessetes, al venir amb nosaltres i haver sofert amb austeritat els càstigs repetits de la Dictadura el deixen purgat als nostres ulls de tota culpa, si és que verament alguna vegada la cometè per ell mateix.

LA GALERIA va nèixer d'un estol d'amics ben empordanesos, ben liberals, ben demòcrates, perquè a Figueres encara no s'havia vist un grup decidit a fer sentir les necessitats del poble, i per no raure a les mans d'estaments i organismes que no sentim.

No volem pas negar amb tot ço que s'apunta que a la nostra ciutat no hi existís de molts anys enrera una tradició que no ens enamorés i que en el sol empordanès ens li va semblar el

Mestre de les Democràcies D. Francisco Pi i Margall i li conreuren homes com els Tutau, Abdon Terradas, Monturiol, Matas, Arderius i Bofill per no citar-ne d'altres. Però, darrerament, ja abans de traspasar Bofill, el mateix plaça esgarria cries, tafanejant amb la seva preuda i valuosíssima ploma, mogué rebombori i féu trontollar la solidesa de la germanor republicana, preparant la vinguda de la primera escisió federal i donant lloc més tard a la separació de altres elements com els de Llansà, etc.

No volem pas retreure noms; però tothom sap doncs que la culpa fonamental de la divisió dels federals empordanesos és gaire bé tota d'aquest és-

ser essencialment biliós, promotor de l'eterna discòrdia, que mai ha donat la cara com nosaltres.

Ell no té res d'empordanès, de noble, ni de franc, doncs si així no fos, regnaria la fraternitat lliberadora entre tots i s'esborrarien taques, que així com en nosaltres ens en reconeixem algunes, també en trobem forces a la seva part (àdhuc durant el temps de la Dictadura).

LA GALERIA queda doncs sentat que som gent amics de la llibertat i capaçs i disposats a defensar-la en totes les palestres i amb tots els termes. No som partidaris ni amants de discussions ni de tragèdies de veïnat; però amb això no volem pas dir que fugim de res i que si com així que se'ns invita podem donar la mà, també en el camp de la lluita personal no reculem per res ni per ningú, tot hi reconèixer que és grogler i baix i propi d'èpoques polítiques passades el descendir a aquests extrems.

MUEBLES

FIGUERAS

Cròniques d'Orient

per JOSEP GIBERT

Jo us vaig a dir d'una cosa tan lleugera i tan tènue que els mots els més transparents i subtils no sabrien pas descriure-la. Jo temo també; car no es tracta de un fenomen de l'eterna natura, susceptible de repetir-se en el curs del temps; ni d'una meravella evident que cadascú podria admirar al seu plaer; ni tampoc de un paisatge comparable a no importa quin paisatge de la terra coneguda. A

que em serviria ací la lliteratura descriptiva? Jo he, bé que inútilment, frequentat Virgili i inútilment també sentit les frisansces de Rousseau: —Jo no tinc res, ni dins la memòria ni dins el cor.

Es diu: això són tamaris. Mes se'ls distingeix per un pur miracle, car el sol els llença una llum estranya que no els penetra però que els il·lumina a flor de branca, d'opals i d'iris, d'espurnes d'ar-

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

gent i d'atzur. I al vent lleuger tot el bosc ondola. Els arbres ritmen d'un moviment igual al caprici que els sotsmou. Cap entre ells, remou una branca com si repentinament fos presa de bogeria, ni agita una fulla que animi el sobte desig de singularitzar-se. Entre ells pas de personalitat exuberant que emergi, sinó el més perfecte dels colectivismes solidaris. Ells han crescut i es són multiplicats —tamarius, acàcies i sicomors— i cap mà ha ajudat a llur neixença ni han profanat llur joventut. I de la seva ombra l'home en profita a penes, ja que ningú passa, ací, per un camí que no porta a cap lloc. Per contra, els insectes treballadors hi han creat colossals colònies; les formigues de cap gros hi foraden llurs laberint i els escarabats hi passegen llurs esplendors irisades.

Es la vallada geperuda en que el poeta hi col·loca els combats cristians i heroics. Car veritablement és el sojorn del Somni, de la Peresa i del Silenci. Quina son i quina mandra! Sapigueu que les aranyes sigilentes han pogut teixir i tendre en tota la floresta—de branca a branca i d'arbre a arbre—llurs teles fràgils que la rosada endiamanta i que el sol atravessa de reflexes d'or. La perfecció d'aquesta obra opaca i impenetrable recorda, en aquest país de llegendes, aquella del califa perseguit pels sicaris i salvat per una d'aquestes bestioles.

Sola, la natura egípcia podria oferir aquest espectacle als ulls humans. Més enbaix, en els tròpics, els exploradors podran veure privat el seu anar per inextrincables enllaçaments de lianes. La destal no podrà obrir-li's un camí a tra-

vers de gegantines i formidables brosses, i ells referan passos sense haver violat el santuari de la natura lliurada de la follia d'una vegetació agripant i nerviosa, plena de voluptats tentaculars, fortes com tenalles. La natura, en aquestes contradetes, sembla haver vist l'arribada de l'home profanador i haver-se preparat a resistir-lo. Una voluntat amagada presideix a les estretes unions de les arrels, dels troncs i de les branques!, és que vol ella aixecar una indestructible barrera contra la que s'hi oscaran els utilitatges de l'explorador com ho feren abans els silex de l'home primitiu? El gràcil obstacle que protegeix els tamarius del Menzaleh incita la nostra imaginació. La natura egípcia no coneix el mal humor, no coneix l'odi. En els seus paratges, els més desolats, es sent que ella no cura de lluitar contra la fatalitat que la mata. Els seus paisatges, els més estèrils, reposen inerts i silenciosos. I aquí, com sempre, ella deixa fer. Ella no s'ha sotsmogut amb el lleuger pessigolleig de les potes industrioses, com ella no ha, més tard, esparcat el vel que mica en mica l'anava emprisonant. Ella, per contra, s'ha deixat acaronar per aquesta caressa entortolligadora que, poc a poc, li tamisava la llum del sol i li feia més diàfan el clar de lluna. Ella ha realitzat aquest somni oriental que esperona als fumadors de drogues, d'assistir a l'agonia dels seus entusiasmes, de les seves revoltes i dels seus desitjos: de pas més entendre els sons, escoltar les remors, ni veure les claretats, ni respirar els perfums, mes de frisonar encara; de morir-se gradualment mercès a alguna estratagema molt dolça,

i de sentir, en fi, glisar el seu ésser i a través totes les seves fibres, la carena experta de la mort meravellosa.

Els tamarius del Menzaleh són senzills, prudents i recollits. Jo me sóc adormit a la seva ombra i ells no s'han dignat fer-me sentir llur perfum.

COMPRESUS CALZADOS EN

"EL GLOBO"

RELLISCANT

per G. BUCH

...Una llum tamisada i difusa banya de la seva claretat opalina la pista miralletada d'un dancing elegant i el jazz segueix la dolça melodia d'un tango argentí nostàlgic i lànguid.

...Ratlles lluminoses de variats colors passen i repassen damunt els balladors, llençant una nota gaia sobre el trajo negre d'ells per caressar tot seguit les espatlles satinades de les belles elles, de roba lleugera i vaporosa.

...Amb posat sommiador i parpelles mig closes, belles adolescents de formes gràcils i mirada càndida volten dolçament somniant les joies futures d'una existència sembrada de roses.

...Però, ai, tot no es pas rosa en aquest món, i són moltes les desil·lusions que esperen a les encisadores damisel·les.

...Els ulls dins els ulls, estretament enllaçada al seu Romeu, la bella Julieta sembla suplicar-li de no oblidar per aquesta nit l'escala de seda que li permeti grimpar fins el seu balcó florit de liles i jacints.

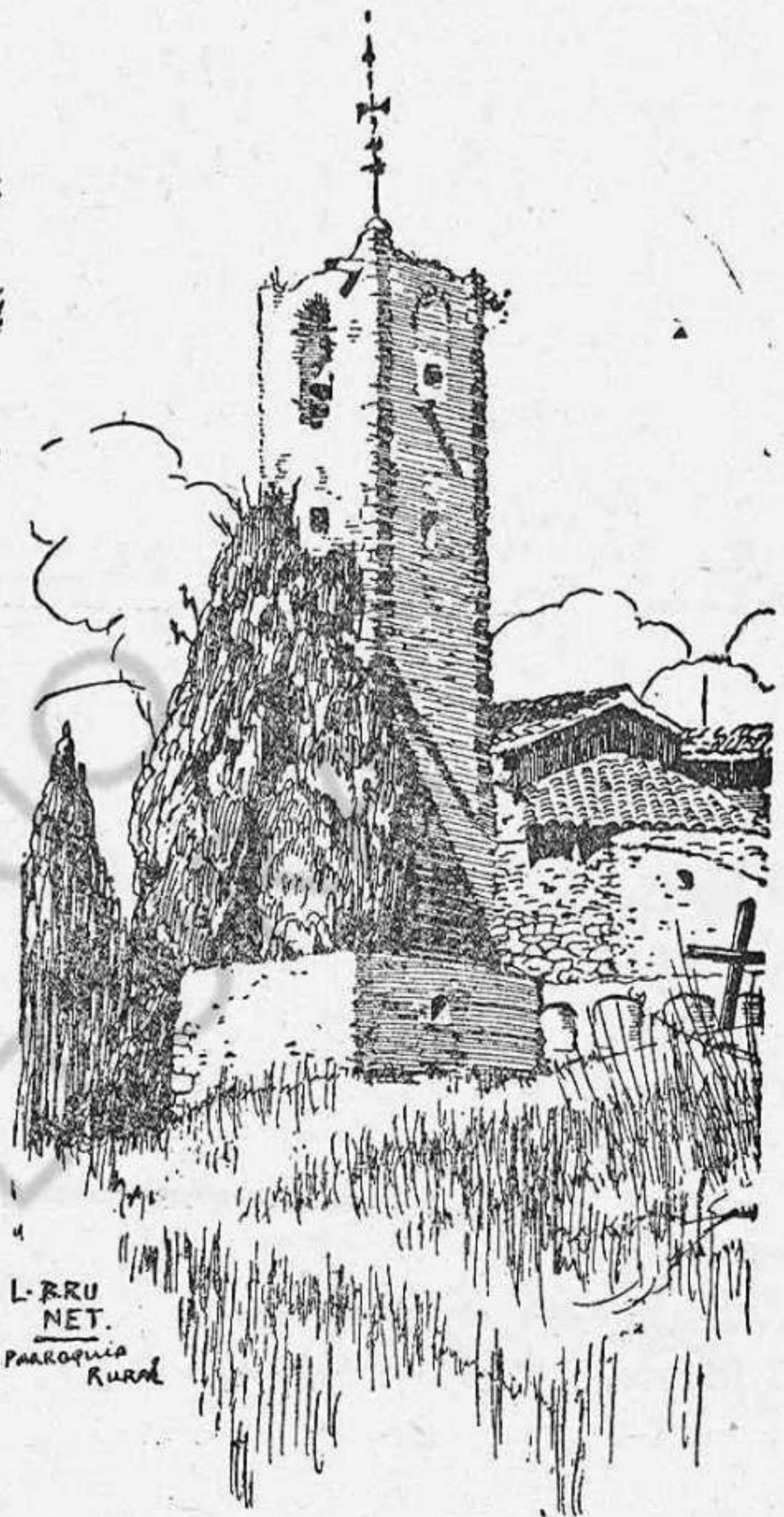
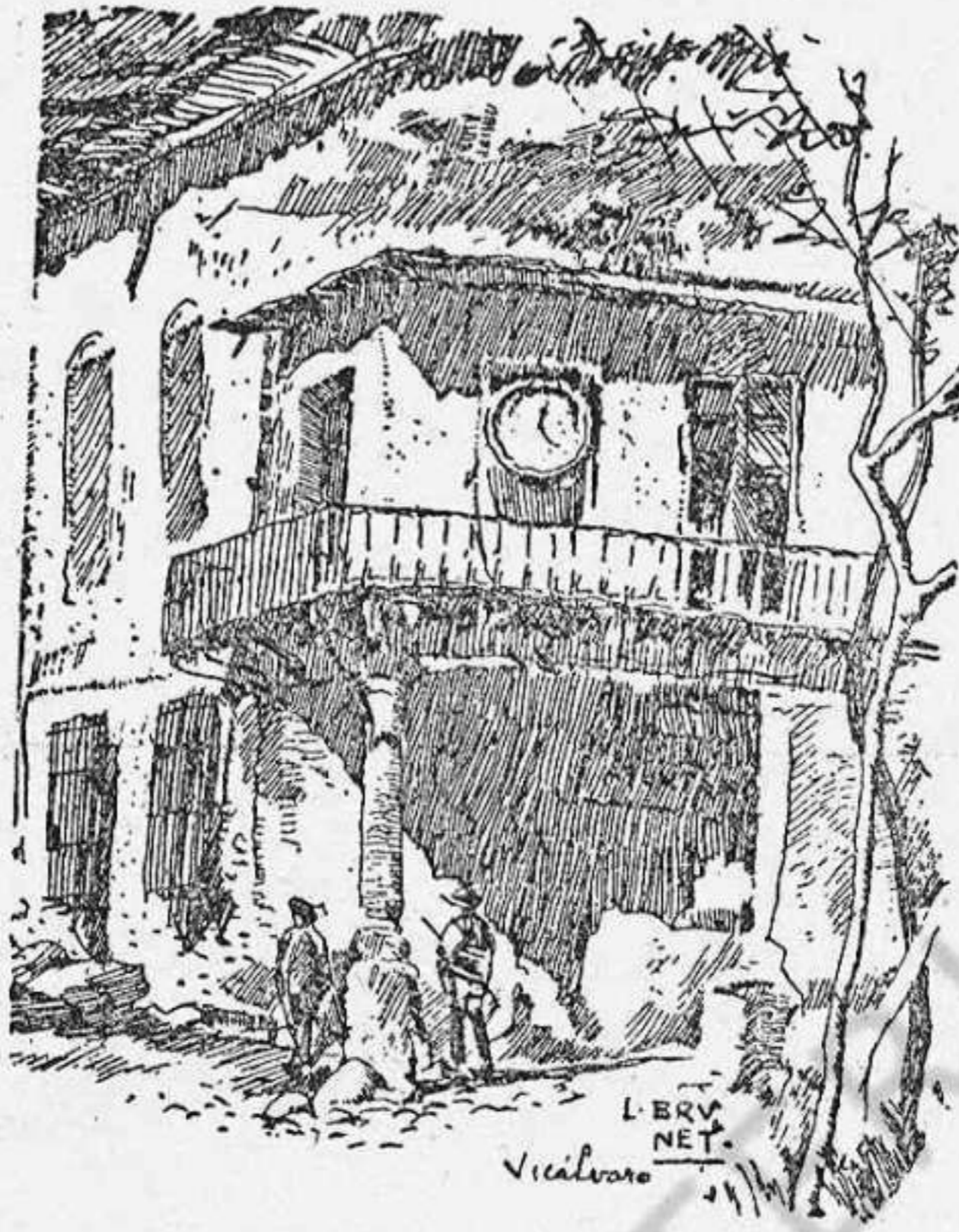
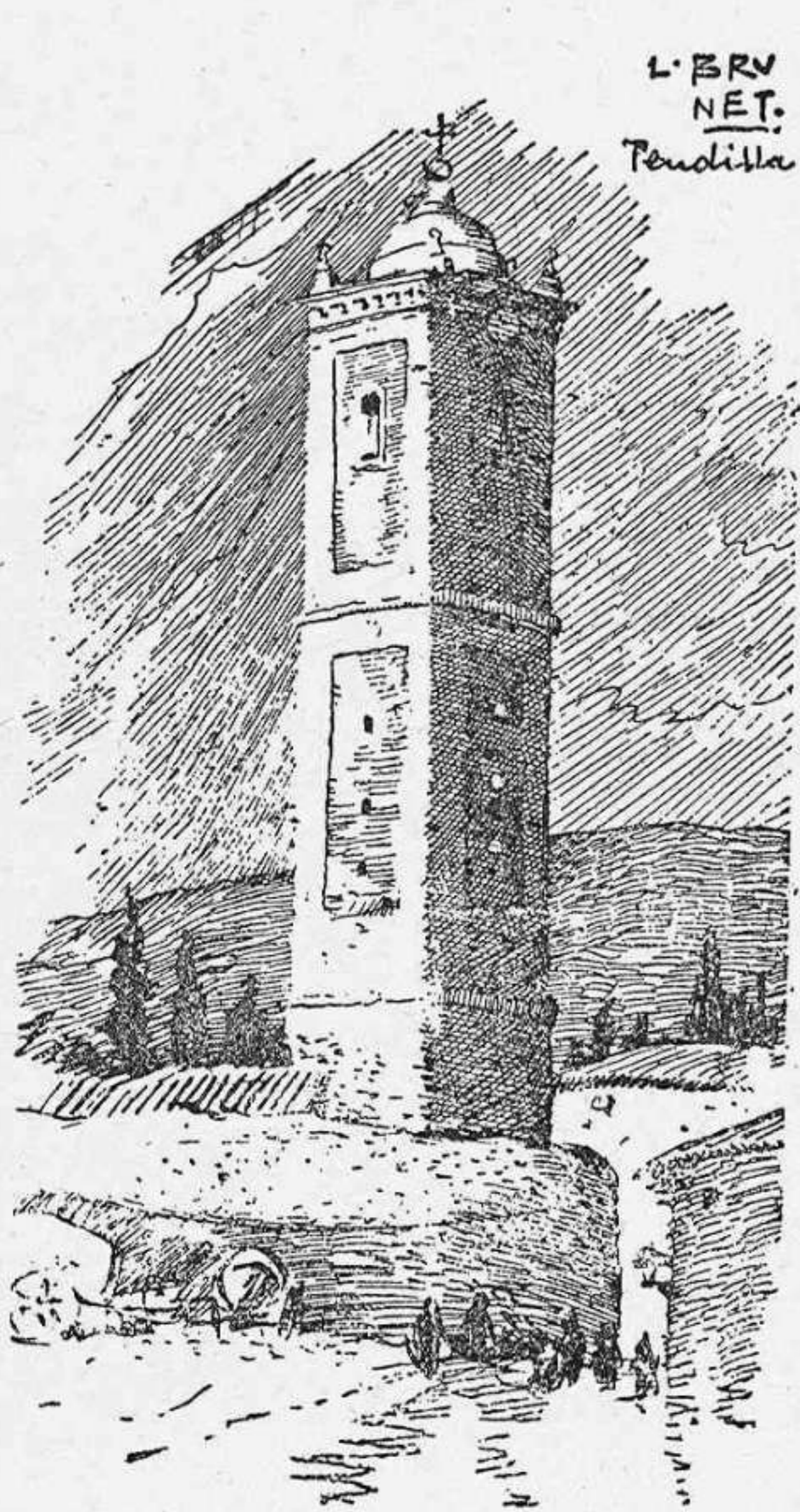
...I de lluny les velles mamàs contemplen llurs progenitures i somnien en una probable unió lo més sovint quimèrica.

...De sobte, oh decepció!, el jazz crudel cesa la seva enibradora música, i les parelles, un moment desenllaçades, reclamen la represa amb gran soroll.

...I el violí clement recomença amb ànima l'harmoniosa cadència.

...I l'esperit de Terpsicore, deesa suprema i musa incansable, sobrevola els seus súbdits. Ell es va posant damunt les parelles emportades pel ritme exòtic i fixa sobre les cares una expressió de felicitat i éxtasi.

Exposició Internacional de Barcelona

- - - Dibuxos originals de l'artista Llorenç Brunet - - -

Constitución del Ayunta- miento actual

A las doce del día de hoy, bajo la presidencia del Alcalde saliente, D. José Jou, se ha constituido el Ayuntamiento en la forma siguiente:

Primero: En concepto de mayores contribuyentes, con sujeción al artículo 3.º del meritado Real Decreto del 15 de este mes, y teniendo en cuenta el fallecimiento del contribuyente D. JOSÉ PRATS MINOBIS (ocurrido el 14 de febrero de 1929, según resulta de la certificación que figura en este expediente) a los siguientes señores:

Don Félix Jaume Gelart, D. Luís Fita Salvatella, D. Juan Lloveras Bret, D. Juan Monegal Ramis, D. Federico Fortunet Busquets, D. Jacinto Avellana Corominas, D. Juan Bordas Guitart, D. Carlos Cusi de Miquelet, D. Jaime Juanola Moncanut, D. Luís Vergés Vilanova y D. José Espigulé Oliveras.

Segundo: En concepto de ex-concejales con mayoría de votos en cada distrito, elegidos en los años 1917, 1920 y 1922, con arreglo al artículo 7.º del referido Real decreto, y teniendo en cuenta los que han fallecido y han perdido la condición de vecinos (según se justifica con las certificaciones unidas al expediente) a los señores siguientes: **DISTRITO PRIMERO:** Don Francisco Guillamet Naspleda, elección del año 1920. D. Juan Carbona Molins, elección del año 1917. D. Rafael Rovira Bardem, elección del año 1922.

Dejan de proclamarse:

Don Joaquín Cusi Fortunet—farmacéutico—elegido en 1920, por haber perdido su condición de vecino residente.

Don Felipe Llonch Broch—fallecido el día 9 de este mes, elección 1920.

Don Juan Varela Roca—fallecido el día 25 de septiembre 1924, elección 1920.

DISTRITO SEGUNDO: Don Vicente Ros Marisch, elección del año 1917.

Don José Serra Fábrega, elección del año 1917.

Don José María Ribó Mayol, elección del año 1920.

DISTRITO TERCERO: Don Bruno Geli Vergés, elección del año 1920.

Don Pedro Bosch Bosch, elección del año 1922.

DISTRITO CUARTO Don Mariano Pujulá Vidal, elección del año 1917.

Don José Sans Roquer, elección del año 1920.

Dejan de proclamarse:

Don Rafael Ramis Romans, (elección 1920—por haber perdido la condición de vecino.

El Secretario que suscribe certifica: Que el orden de los Concejales proclamados, es el que resulta de las relaciones certificadas que se formaron; y que los proclamados, son mayores de veinticinco años y tienen su vecindad y residencia en este término municipal.

Faltaban los Sres. Luís Fita, que ha presentado un escrito de incompatibilidad basado en un contrato que tiene con el Ayuntamiento; los Sres. Monegal y Bosch y Bosch por ausencia de la localidad.

Tomada posesión por los nuevos concejales, el Sr. Jou se despide con frases de elogio para todos los funcionarios que le han hecho llevadera la Alcaldía, y deseando a los entrantes un feliz acierto en bien de la ciudad.

Leído el siguiente telegrama:

Gobernador Civil a Secretario Ayuntamiento: Tenga en cuenta que para constitución nuevo Ayuntamiento deberá tener lugar 26 actual, deben encargarse Alcaldía y tenencias los concejales mayores de edad hasta que se haga uso su facultad designados por R. O.

Toma posesión de la Alcaldía, por privilegio de edad, el Sr. Carbona.

El Sr. Cusi ha manifestado que se cree incompatible por ser gerente de la Hidro Eléctrica, suministradora del fluido público.

Luego el Sr. Pujulá cree y así se acuerda, que el caso de las incompatibilidades debe verse en sesión posterior.

A seguido el Sr. Ros lee la siguiente proposición:

AL AYUNTAMIENTO:

Sabido es que los poderes otorgados legalmente para la administración de una hacienda cualquiera, subsisten y tienen fuerza de ley mientras el otorgante no los revoque en debida forma.

No sucedió así con respecto a la Hacienda municipal de nuestra querida Ciudad. Los figuerenses, usando del indiscutible derecho que les daba una ley votada en Cortes, eligieron libre y espontáneamente en 1920 y 1922 a aquellos ciudadanos que debían administrar su patrimonio comunal, no pudiendo los elegidos dar fin a su cometido por virtud de un golpe de Estado, hijo de la razón de la fuerza, el que, hollando arbitrariamente la Ley fundamental de aquel, engendró un Directorio, destituyendo éste, sin causa justificada, a los representantes del pueblo en el Consistorio, destitución que perdura desde hace más de seis años, sin que en este lapso de tiempo los ciudadanos hayan podido otorgar libremente poderes a nuevos administradores de sus intereses en el Municipio, subsistiendo, en justicia, los conferidos en 1920 y 1922.

Salvando todos los respetos que se merecen los mayores contribuyentes que, por mandato del Real decreto de 15 del corriente mes, forman parte de este Consistorio, seámos lícito opinar, como opinan muchas personalidades de gran cultura y probada rectitud, que, dado el actual estado de cosas, hubiera sido más lógico, más justo, y hasta cierto punto más legal, restituir a los Ayuntamientos destituidos en 1923 los poderes que por voluntad del pueblo les habían sido conferidos.

Y seámos lícito también que, salvando los respetos debidos al actual Gobierno, que según manifestaciones de su Presidente labora para instaurar cuanto antes la normalidad constitucional, consignemos nuestra protesta respecto a la formación del presente Ayuntamiento, por la preferencia que aquel Real decreto da al Capital sobre la que debiera ser soberana voluntad del pueblo, así como por el nombramiento de Alcaldes y Tenientes de Alcaldes de Real orden, nombramientos, los de éstos últimos, que no autoriza la ley municipal que regía constitucionalmente ni el Estatuto dictado por el Directorio.

Finalmente, nos creemos en el deber

Continúa a la página 8.

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

Ramblejant

per KOLIN

■ Cada diumenge vèiem passar en Fermin camí del mateix casal. Nosaltres pensàvem, quin xicot més moix! I té, resulta que era per trobar-hi una Rosita, una Carme i una Carolina!

Quin manol! mansoi com un bonifaci, però les xicotes per triple partida. Això si que és aprofitar el temps.

■ En Joan Romans s'ha retirat del fútbol actiu; en Joan Romans s'ha tornat treballador; en Joan Romans, fa bondat i no vol bromes.

Sabeu per què?

—En Joan Romans, vol «ser padre de familia, honrado y trabajador».

Felicitem a la seva enamorada.

■ Quan a ca la vila tallaren l'altre setmana al jovent per fer-ne soldats del govern, trobaren que en Juanito R. era curt de talla i estret de pit. No en va estar poc de content el nostre amic en veure que li feien justícia!

■ Ja sabem algunes de les disfresses que aquest any per Carnaval es lluiran.

Nosaltres, visca la xafarderia.

Comencem:

Clotilde, de damisel·la llegendària; Juanita Marín, de mujer fatal; Sunta Bastons, de Janet Gaynor; Mercedes Gironell, de Julieta; Laieta Ventura, de Messalina; Julia Dabau, de Xarleston; Mercedes Puxán, de la Pompadour; Maria Antonía, de casa nostra; la Palinos, de Macías; el «Guti», de «elegante»; els Jordans, de Cayo i Sempronio; Mas, de Conde retirado; Rocalba, de Seegra-

ve; Josep Pla, de golf o arrenca queixals; Thomas, de bolido; Garriga, de general; Sanllehí, de Serafín el pintore; Oliver, de pot de potingues; Josep Bach, de Sabio Salomón, Francisco Ribera, d'introductor d'embaixadors; germans Rizo, de Càstor i Polux; Mas, «hermanos de la Pelodromicarpia»; Angel Casals, de «niña bonita»; Falet Soler, de Maurice Chevalier; Conxita Alvarez, de Josefina Baker; Sebio Bassaganyas, de «El Bravo Infanzón de Illescos»; Lolita Chantier, de Dolores del Rio; Elvira Bassagañas, de Ramon Navarro; Maria F., de Diana, sin enamorar; Quijada, de Dyonisius, o sigui Bachus; Sauch, Molinet i Núñez, de Irusta, Fugazot i Demare; Naddito, Victorico, Lluiset, Pepet i Pepito, de «troupe del Gaudang»; Pepita Alvarez, Mari Homar i Mari Gutiérrez, de «Tres gracias que prometen»; Madern, de «Poupée» de París; Celia, de «Amor que me quitas el sueño»; Arminda, de cacahuets i avellanes; J. Jordi, de Paa-wo Nurmi, el filandés; Noguer, de Girardengo; N. Cairó, de Morgan; Pep Riera, d'època del ciment armat; Pepe Careaga, de serpentina; Moli, de cabo furriel; Molist, de «botones»; Rosa Salleras, de dama d'Elx; germanes Dalfó, època del «Directorio bonapartista»; Pilin Armero, de Maria Brava; Mercè Lofre, d'Eloisa; Rosita Copa, d'espuma de mar; Pura Pintor, de Rubens; Carme Solà, de somni primaverat; Juanita Lloret, de Cloe; Matilde Isach, de Greta Garbo; Neus Guillamet, de «boy scout»; Carreras, de Abelardo; Paco Careaga i Diri Llorens, de Pílates i Orestes.

■ En R..., sembla que ha perdut una mica l'afició de ramblejar, doncs ara tira carretera de Roses avall, avall,

no sabem si cap a Manol, o per quedar-se al pas a nivell. Serà un suïcidi, o una aventura d'amor. Potser tot.

■ Pobret!, en C... ell tan encantat amb la Lidia, però ella tan badant per altres sospirs.

■ L'empresa P... i Comp.^a, que tots plegats fan un i cada u tira per ell, ara se les donen d'anunciants. Què anuncien? Pregunteu-los-hi, que potser ells ho sabran.

■ Sabs M. A., doncs som uns mentiders. No en volíem parlar de tu, però, veuràs, diga-li als «papàs» que «nozotros zemos azi».—Què hi vols fer-hi! Fins una altra, sinó perquè ets tan bufona.

■ I Jacques, l'artista?—, què me'n dieu?—

Si en parlem tant, ell en té la culpa. Doncs d'ençà que ens riça les nostres enamorades (que són totes les damiselles guapes, que és igualment dir, les figuerenques), estem com si perdèssim, en veure-les, la carta de navegar. Tant formoses en les deixa. I, menos mal que les deixal!

■ «Llegar, ver, y...» migrar! Això és el que ens succeeix sempre que arribem a la Rambla.

■ Alt, faceciós, elegant de tan se me'n dóna... però ell...!—Ai! «castigador»!

■ Es la rossa, tan rossa, que... Deixa'm encendre; però, i l'encenador?

■ Ara els nostres elegants han posat de moda fer el «taxi», sortint de missa de dotze els dies festius. Són, ells, pagats, no pas amb «dineri», sinó amb somriures de perles fines i carícies de ulls seus.

—Nosaltres, voldríem fer esports de neu. Què ens hi portariem pel mateix preu.

■ Les flors perden els pètals; els homes (i també les dones, encara que vegades no ho sembli), la joventut; els jugadors, el «calé»; els enamorats, el repós; d'altres, l'encenador que treu «xispa»; els vells, la xaveta, vegades fent versos hi tot; la roba estesa, el mullader; però fins ara no sabíem que es pogués perdre la cotilla (avui fora d'ús, ens pensàvem), en plena sala de ball.

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.º

RADIO ATWATER KENT

Enchufable a la corriente Funciona sin Antena y sin Tierra

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN GRATUITA EN SU PROPIA CASA

a Fotografía TORT

Monturiol, 18

FIGUERAS

Caamaño, 17

Venta de Gramófonos y discos: La Voz de su Amo, Odeón y Parlofón

Artículos Fotográficos: Kodak, Agfa y Gevaert

Fàbrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE DE
LLUMS PER A GAS ACETILENO

Venta al major i detall Sucursal a Llansà

Perelada, 17

FIGURES

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona, 25 li ofereix

LAVABOS

calitat estrangera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus
sense competència. —Concessionari del
«Consorcio del Plomo en España»

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carre-
tera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos-Taxis de alquiler

(Continuación de la página 5). de hacer constar que este Ayuntamiento no podrá actuar con la libre libertad del libre administrador, respecto los intereses del Municipio, puesto que su transitoria administración habrá de supe- ditarse a un Presupuesto en el que no ha intervenido ni mucho, y a las mayores atribuciones que se confieren al Alcalde y Tenientes de Alcalde que han de constituir la Comisión permanente. Todo ello para que el pueblo se percate de que este Consistorio no podrá, en su corta y forzada actuación, darle todas aquellas satisfacciones que,

por ser el que paga, se merece en todo momento.

Casas Consistoriales de Figueras, a 26 de febrero de 1930.

Firmados: Vicente Ros, Guíllamet, José M.ª Ribó, Bruno Geli, Rafael Rovira, J. Sans Roquer, M. Pujulá, Juan Carbona y José Serra.

El jefe liberal-demócrata de este partido, Sr. Cusi, cree acertada la proposición y se suma a ella.

Y se levanta la sesión, convocándose a los reunidos para mañana a las 18'30.

El programa del diumenge, sense ésser res de l'altre món, complagué a la nombrosa concurrència. Adelina Duran, la ballarina, reaparegué amb èxit.

Sala Edison

«El Látigo» per la moníssima Dorothy Mackail, «El Casamiento a prueba», per Patsy Ruth Miller i la cançonetista Rosita Fontanar formaven el programa de la Sala Edison. Un programa distret, distret, distret. Però, res més. El públic, però, com que el que vol és divertir-se, va sortir content i disposat a tornar-hi que és el que es tracta de demostrar. I com que la veritat, amb aquest fred i tot, la temperatura és tan agradable, que un no se'n sap moure.

Casino Menestral

Després de tres mesos de teatre, ens han donat un programa completíssim de Cine. I malgrat a l'importància del mentat programa, el públic no ha correspost. Què hi farem! Pitjor pels que no hi van. «El Presidente» és una pel·lícula capaç per si sola per acreditar una sala d'espectacles. Amb això està dit tot. La projecció de la nit, dedicada a l'Unió Esportiva va portar al cine Menestral a gairebé tots els que es preocupen de l'esport. Tots aplaudiren amb vertader entusiasme les gestes dels seus antecessors que es presentaren novament davant el públic tant joves com abans, mercès a la pel·lícula «Campeonato de 1923».

Máscaras

«El cos humà podria molt bé ésser sols una apariència. Ell amaga la nostra realitat. Ell s'apaiga a la nostra llum o a la nostra ombra.»

Algú podrà dir que això és de Pirandello, però jo li diré que és de Víctor Hugo. La realitat: és l'ànima. La nostra cara no és sinó una màscara. L'home veritable és aquell que es troba dintre l'home i si es pogués veure l'home que és amagat darrera aquesta il·lúsió que s'anomena la carn, es tindria més d'una sorpresa.

Es molt bonic ésser sincer, leial, franc, però cadascú de nosaltres amaga sempre en el fons de la seva ànima alguna cosa que ell no desvelarà mai. I aquesta cosa és potser lo que hi ha de millor en ell, potser també la més dolenta. I així, mateix que hom senti necessitat de desfogar-se, es vesteix la veritat d'il·lusions i apareix la mentida.

I l'ànima, eterna paradoxa, resta un misteri. Perquè no és pas l'ànima el que amaguem en el fons de nosaltres mateixos, és solsament el desig.

Ah, si es pogués sapiguer, conèixer, desvelar el desig de cada home. Quantes sorpreses!...

Constitució de la nova Diputació Provincial

Ahir, dimarts, es constituí la nova Diputació de Girona, integrada pels diputats que major nombre de vots obtingueren a les darreres eleccions i per els designats pels organismes oficials, com ja se sap.

Fou el·legit president interí el Sr. Bonaventura Sabater.

Constituïda la Diputació de Girona, prengué els dos acords següents.

1.er La Diputació de Girona afirma, com a primer acte de la seva obra de restauració, el propòsit de treballar per a retornar a la nostra terra el dret de regir-se per una sola Institució, com fou la Mancomunitat de Catalunya, violentament destruïda i manifesta l'esperança que les Corts futures dictaran noves lleis que permetaran la reconstitució del País amb major llibertat individual i col·lectiva

2.on Els diputats que sostriuen vist el Reial Decret-Llei del dia 5 d'aquest mes concedint una amnistia que ha contribuït sense dubte a la pacificació dels esperits a les terres hispàniques, com és el propòsit que inspira tan lloable disposició; però creient, el mateix temps, que l'amnistia atorgada no té el sentit amplíssim que hauria de tenir per tal que aquella pacificació fos ben completa, car malhauradament en resta esclòs un sector important de la nostra estimada Catalunya:

Tenen l'honor de proposar a l'excelentíssima Diputació provincial que es serveixi acordar adreçar-se molt respec-

tuosament a l'excelentíssim Sr. President del Consell de Ministres, pregunt-li, amb aquell interès viu i cordial que els superiors sentiments d'humanitat desvetllen en els pobles i en els individus, que el govern es serveixi dictar, com a complement de la seva obra pacificadora, una altra disposició per la qual quedi al menys suprimida la excepció continguda en el paragraf B. de l'article 1r. de l'esmentat decret.

Espectacles

per DON SERVANDO

Cine Jardín

Els esforços de l'empresari Sr. Pagès, en voler donar a conèixer a nostre públic les noves sarsueles «Los Claveles», «Los de Aragón» i «La boda de la Paloma» fou un fracàs. Clar que hi havia l'atenuant de que estem en vigílies de Carnaval i que en aquest temps domina la ballaruga. Clà que diran del fred, del preu i altres cosetes més. Però és el cert que fou llastimosament el fracàs més gran que ha registrat el teatre a nostra Ciutat. I aquest fracàs per a nosaltres, bons amants del teatre ens és tan dolorós com si es tractés de cosa nostra. I és més sensible sempre constatar una vegada més que la gent acomodada sigui precisament la més refractària a protegir amb llur presència les poques manifestacions de teatre que es poden donar a nostre públic.

de Rhodes i les processons dels penitents comencen a fer-se interminables. Per això els monjos de Sant Pere volen immortalitzar la memòria d'aquell cavaller de l'Ordre Beneditina que ha fet florir a l'Empordà un verger d'ànimes contemplatives, donant-li un esplendor sols comparable a la dels grans cenobis de França i d'Itàlia. I per això enterren les seves despulles a l'esquerra de l'altar i esculpeixen damunt la làpida que les cobria el següent epitafi:

PROPIETATS

- Castell de Verdera.
 Castell de Miralies, amb les seves selves, excepte la de Sant Romà (junt a Delfià, límit de la propietat de Sant Pere de Roda)
 Castell de Savarto.
 Vila de Matha de Silva (Selva de Mar)
 Vila de Santa Creu
 Vila de Llansa
 Dos masos a la ciutat de Narbona.
 Un mas a Cardona.
 Alodí a Montnegre.
 Alodí a Coustouge.
 Estanys de Castelló, amb ses tres illes, Uduagro, Fornilaria i Savarto.
 Estany "Sanguinarium" (a Roses)
 Terres, caserius, estanys, i alodis en el Comtat de Perelada. — viles de Palau Sabardera, amb l'estany Bo voso; tota la vila de Pau; tota la vila de Fortià; tot el poblat de Fortianell; a Vilajuiga; a Perelada; a Castelló; a Vilanova; a Vilascra; a Palol de Vilatenim (amb el seu estany i pesqueres); a Cabanes; a Estanyet (amb tots els seus estanys i caserius); a Ullastret; a Sant Climent i a Delfià.

DEPOSIT HIC TASSIVS ANCHO CORPORIS MEMBRA
 ALTI NOBILIBVS CLELSENILLE IACENTE
 QVI AUXILIANTE DEO HANC AVLAM IN CAPVT EREXIT
 FRANCORVM REGEM PETIIT ET PRECEPTVM ADIVNXIT
 DEFVIT ISDEM CELESTI MISTERIA VERBI
 AN RD CCCC RI. Q:V: TQVATNI BIS QVOQVF.
 SEMIS IN DICTIONE PRESENTE SVB VI. KAL FEBR. MS
 OMNES ORATE DOMINVM VI ALMVM SISTAT IN EWN. AMEN. (1)

Confirma aquesta làpida l'alta noblesa de Tassi, la petició d'adscriure el monestir baix la protecció de la Seu Romana, que conseqüí, i a la petició i obtenció del decret reial confirmant-li les previsions que havia exposat al magnat francès en el referit viatge a la seva cort.

El fill de Tassi és el primer abat cert del monestir de Sant Pere de Roda. Possiblement, els monjos, reconeguts a les atencions de l'illustre impulsor i obtentor de la seva hegemonia, volgueren manifestar-li el seu agraïment, elegint-lo abat, valent-se de les prerrogatives que Lluís "El Transmarí" els hi havia donat. Hildessinde ja figura com abat en el 974. Aquest fou també bisbe d'Elna.

La devoció per Sant Pere de Roda s'extenia amb una rapidesa extraordinària. Els magnats més poderosos ofrenaven continuament extenses donacions per la salvació de llurs ànimes. I fins els comtes d'Empúries se'n sentiren envejosos.

(1).—Pujades.—Obra citada. Vol. VII pàg. 41—Marca, col. 397-98.

En Simón de Pontero transcriu un document del 974 d'una donació per part de Gausfret, comte del Rosselló. En Marca també el copia d'un cartulari de l'arxiu de Sant Pere. Segurament degué fer-ho del mateix de Pontero i no de l'original, perdut ja, i traslladat d'una copia que en 1629 féu un monjo d'un cartulari del segle XIV. (1). El comte de Rosselló dóna al cenobi de Sant Pere de Roda les terres hermes i cultivades, amb les selves, garrigues, arbres fruiters, alsinars, esglésies, prats, pescaduries, molins, fons, rieres i tot quant es troba dintre els termes d'una extensa propietat que l'indava amb les terres del monestir, reconegudes en l'any d'aquesta donació i en 982 i 990, amb sengles actes de confirmació per Benet VI, el rei Lotari de França i Joan XV, respectivament. Els límits d'aquesta donació estan descrits en el capítol anterior.

Dels mateixos documents n'he tret les següents propietats:

ESGLÉSIES

Santa Creu, amb delmes, primícies i alodis.

Sant Joan Ses Closes, amb delmes, primícies, alodis i donacions.

Sant Baldiri, en la vall de Tabellera. (En aquesta església encara hi ha ermità)

Sant Esteve, en la vall de Subiradells. (Abans parròquia de la Selva de Mar, "Mata de Silva")

(1).—Diu el document de Pontero en el seu començament: "Hoc est translatum fideliter in monasterio Sancti Petri Rodensis ordinis Divi Benedicti Diocesis Gerundensi, die vigesima Mensis Januarii millesimo sexcentesimo vicesimo nono, fideliter sumptum a quodam alio translato in archivo ejusdem Monasterii, recondito sub quatuor clavibus custodito, in aliquo non viciato, nec carcullato, cujus thenor talis est". Trasladat de l'arxiu del cenobi de Sant Pere el dia 20 de Gener de 1629, per un monjo de Santa Creu, d'un cartulari de l'any 1339 (49 anys que que Marca).

Priorat de Sant Fructuós.

Sant Vicens de Llansà, amb delmes i primícies.

Priorat de Sant Genís.

Sant Martí d'Armentera, amb totes ses pertinences.

Sant Martí d'Estanyet (prop de Torroella de Montgrí)

Sant Genís, en el comtat de Girona.

Sant Julià (de Ramis ?), en el comtat de Girona.

Santa Maria de Blanes.

Sant Ciprià de Falgars.

Santa Justa de Falgars, amb delmes, primícies i donacions.

Sant Pere, a "Fonti Juliata", en el comtat de Barcelona.

Santa Cecília de Berga, amb totes les pertinences.

Santa Maria de "Correzano", en el comtat d'Ausona.

Sant Pere de id. id. id.

Sant Andreu de "Liminiánam", en el comtat de Pallars, amb totes ses pertinences.

totes ses pertinences.

Sant Pere d'Ucella, a la Cerdanya, amb totes ses pertinences.

Santa Coloma d'Ucella, a la id. id.

Sant Andreu, en la vall de "Poxliano", comtat de Fonollars.

Sant Salvador, en el comtat del Rosselló.

Santa Coloma, id. id. id., amb totes ses pertinences.

ces.

Sant Martí de Pollestris id. id. id. id.

Sant Pere de Torrites id. id. id. id.

Sant Miquel de "Rívo Nogueiro", en el comtat de Vallespir.

Sant Miquel de "Villa Forcas".

Sant Martí, en la vila de "Pollestras".

Sant Genís, id. id.

LICEO "MONTURIOL"

CALLE PEP, 9 y 11 Tél. 166

FIGUERES

CENTRO DE ENSEÑANZA FUNDADO EN 1913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en el durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

Manufacturas Cuero Tosas S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas, Cables, Tacos,
Tiratacos, y todos los artículos en cuero crudo y curtido para
: : : : la industria : : : :

Despacho en Barcelona:
AUSIAS - MARCH, 21, PRAL.
Teléfono: 13874

FÁBRICAS EN BLANES:
(Provincia de Gerona)
Teléfonos: 15 y 32

Banco de Crédito Ampurdanés

S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la

BANCA - BOLSA y CAMBIO

NOTAS

HA sido designado gobernador para nuestra provincia, don Juan José Alonso Giménez, el cual viene a substituir a don Leonardo Saz de Orozco, que en el breve espacio de unos días pasó de Gerona a Salamanca.

El recién nombrado gobernador, pertenece al partido liberal, y hasta la actualidad figuró en la redacción del periódico LA MAÑANA.

Por ambos conceptos, por liberal y por periodista, esperamos de él un trato afectuoso, que no dudamos nos otorgará, simplificándonos aún más la actuación del lápiz rojo de la censura, y procurando incluso su desaparición.

Si ello es posible se lo agradeceremos nosotros y el mismo censor que fatigamos.

Llibreria Batlosera

LLIBRES
LLIBRES
LLIBRES
Enginyers, 3 Figueres

COMO oportunamente noticiamos, ha regresado ya a nuestra ciudad D. Rafael Ramis, de lo que cordialmente nos complacemos.

NUEVAMENTE interesamos del Ayuntamiento, ya que se ha renovado, la instalación de un indicador en la calle de Concepción para regularizar el tránsito. Sino estamos expuestos, como ocurre frecuentemente, a tener que reseñar tropiezos, que menos mal cuando no son lamentables por su gravedad.

VARIOS jóvenes de ésta, estuvieron el último domingo en Armentera a dar una conferencia en el Ateneo de aquella población.

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pra^l.

FIGUERES

Descolló por su disertación profundamente republicana y democrática, el joven publicista don Ernesto Albert y Galter, colaborador de «La Veu de l'Empordà».

Son de aplaudir estas manifestaciones juveniles, que representan los verdaderos deseos del pueblo.

Farmacia Castellví
Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

ESTAMOS ya en período de veda para toda clase de caza, que durará hasta el 31 de Agosto.

EN la Penitenciaría del Castillo de San Fernando, se instalará por la Radio Barcelona unos receptores radiotelefónicos. Corriendo los gastos de instalación a cargo de la suscripción pro-radio beneficencia por la emisora.

Aplaudimos el gesto noble de la filantrópica entidad, que dulcificará los largos tiempos de amargura de los desgraciados reclusos.

ELS coneguts sportmans figuerencs Srs. Joan Raurich y Faló Jordà, han sigut delegats per la important casa cinematográfica "The New Jersey Film Producer Corporation" (U. S. A.) perquè anomenin a "Miss Figueras" amb el propòsit de filmar una pel·lícula de caràcter verdaderament empurdanès. Serà elegida la reina de bellesa figuerenca el dilluns de Carnaval en el Casino Menestral. El ball és amb homenatge als jugadors de l'Unió Sportiva, campions de la Província.

RESPONDIENDO a su ideario, el partido radical socialista no acepta los cargos de concejales y diputados.

En Bilbao republicanos, jaimistas, socialistas y varios monárquicos, tampoco aceptan los cargos.

Parece que adoptan igual criterio otras varias personalidades y pueblos.

En el próximo número, lo comentaremos.

ES lloga una ben situada botiga, amb local per estatge, en la part més cèntrica de la ciutat. Electricitat, gas, aigua, mosaic.

Raó en aquesta impremta.

Sastrería SANCHEZ

IN DE TEMPORADA PRECIOS INCREIBLES

**Gabanes confeccionados
a cualquier precio**

Las cuatro de la tarde del domingo, 23, la vecina de la calle Prat de la Riba, D.ª Gertrudis Bosch, comadronea, dióse cuenta desde la parte trasera de su casa que mira a la calle de San Rafael, de que un individuo con la cara tiznada, intentaba penetrar con el propósito indudable de hurto, en el piso de los encargados de la fundición de hierro de D. Félix Jaume Gelart.

Entonces la referida Sra. Bosch, corrió a darle aviso de lo que sucedía a su vecino, el lampista D. José Viñas, quien seguido de dicha señora procuró detener al ladrón, el cual pudo escapar velozmente, a pesar de las voces de alarma que lanzó el Sr. Viñas.

Luego, sobre el lugar del suceso pudo comprobarse que el granuja, valiéndose de un cristal que rompió de una de las ventanas de la fundición, había levantado el pestillo de la puerta de entrada y logrado introducirse en aquel local, donde buscó seguramente las herramientas para penetrar en el piso.

De lo ocurrido sólo hubo que lamentar la rotura del cristal que sirvió de ganza y la pérdida de un barril de aceite mineral que el pillastre vertió por el suelo.

Paquita Sellas

MODISTA

Profesora de Corte Sistema Martí

Perelada, 49, 2.º Figueras

SE está terminando la nueva alineación de la plaza de la Industria; quedando con tal mejora mucho más viable la parte que enlaza con la calle de Tins.

Sería de desear que la mejora alcanzara incluso al desastroso afirmado de dicha plaza, que bien lo merecen los sufridos vendedores que a ella acuden.

Tampoco sería de más se cumpliera el acuerdo municipal, por el que se dispuso a petición de los vecinos, la instalación de una lámpara suficientemente luminica, para mayor seguridad de aquella barriada.

POR el celador municipal, D. Antonio Papell, se está llevando a cabo una revisión en toda la ciudad, para procederse a un completo y perfecto rotulado y numerado de plazas y calles.

ESTÁ fijada para primeros del próximo mes de marzo, la boda de la bellísima profesora de música y directriz del valioso sexteto de la Sala Edison, señorita Camila Lloret, con el artista peluquero, D. Pedro Gironell.

Nuestra enhorabuena a la pareja de tórtolos, que esperamos ver colmados de felicidad, y a su familia.

:- ENSEÑANZA DE IDIOMAS :-

Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

De la Comarca

DE TORROELLA DE MONTGRÍ

Morí, als vint i cinc anys, Na Teresa Geli i Vilá, víctima d'una operació quirúrgica.

—Fou tirada a terra una casa del carrer de Sant Agustí, cantonada al de Verdaguier, la qual compraren els veïns i oferiren al Municipi per a que en son lloc s'hi urbanitzés una plaça.

BOIRA.

DE CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Les pluges darreres ens deixaren comunicats tres dies.

—S'ha constituït el nou Ajuntament; esperem obra bona i de profit. No hem de volguer imitar els dolents ni recular al passat.

—Per veus volants sentim dir que un senyor de carrera i un comerciant del poble (tots dos tiren d'auto per més senyes) pensen passar a l'estat matrimonial. Procurarem estar «al tanto» per dir-ne els noms dels agraciats i les belles damiselles.

—Un grup de jovent tenen el propòsit d'organitzar una sèrie de conferències a càrrec dels homes de més relleu dintre la política i la ciència, entre ells: Marcellí Domingo, Sánchez Guerra, Samblancat, Barriovero, Nicolau d'Olwer, Rovira i Virgili, i molts d'altres. D'entre els empordanesos: l'astrònom, Antoni Rivas de Cunill; el pedagog, Llorenç Vives; l'ictiòleg, Josep Paltré Roig; com els més principals.

—Desitgem un bon viatge als companys i amics Rafel Tibau, Pere Bordas i Pere Lloret, renomnat comerciant de cavalls a Barcelona, que hem sapigut anavea d'excursió automovilística a fer el Carnaval a Niça i a Montecarlo.

—Diuen que un veí del Passeig (avui plaça del Rei Jaume I), pensa vendre, dintre poc temps, caliquenyos.

—Estàvem una mica capficats en veure que feia dies no rodolava pels vorals de una fàbrica del carrer de la Muralla, de Figueres,—on hi ha una bonica nina per merèixer—, un dels nostres joves ben plantats i moreno. —Què serà prometatge? —Ho celebrariem.

C.

DE CADAQUÉS

La població espera con verdadero anhelo el cese de los actuales Consejeros Municipales por su mal comportamiento durante el ejercicio de su cargo.

—El terceto formado por los tres de la Permanente habíanse propuesto la inmediata ejecución de un Empréstito de 75.000 ptas. destinado para el Abastecimiento de las aguas potables, no habiéndose tramitado aún el expediente.

Pretendían entre otras cosas la reconstrucción de una plaza pública para que el señor Rubiés pudiera presenciar desde su domicilio particular los festejos que se hubieran de celebrar en la misma.

—Entre el vecindario se ha observado que en el reparto municipal, se ha recargado con el máximo de la cuota a los contrarios a la política de los actuales mangoneadores, figurando los de su bando con una cuota exigua.

—Ha causado verdadera hilaridad humorística en los forasteros que nos visitan, y sensible pesadumbre entre los vecinos, el que estos directivos del Municipio hayan procedido a la construcción de una red de alcantarillado para desagüe de las aguas negras y fecales, cuyas obras han sido empezadas en la parte vertiente, montaña de arriba para abajo, no existiendo el necesario desagüe en la colectora general, por cuyo motivo durante las pasadas lluvias quedaron las zanjas hechas una inmundicia por hallarse encharcadas las aguas de los albernales produciendo un olor insoportable.

Y por último, no contentos estos directivos con la manipulación de los asuntos municipales, se han entrometido en la dirección y gobierno del Pósito pescador, que si antes gozaba de limitada solvencia moral y económica, actualmente es casi peligrosa.

C.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.— Contadores kilométricos.— Voltímetros.— Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutilla, 27

FIGUERAS

DE VILASACRA

Con gran esplendor celebróse la Fiesta del Arbol, el día 3.

La Junta local organizadora la constituían el Alcalde con el Ayuntamiento, Cura Párraco, Alcalde de Figueras D. José Jou, el Sr. Perxas y varios párrocos y maestros de los pueblos vecinos.

Crecido número de habitantes del pueblo acudieron a los festejos, que solemnizaba una aplaudida orquesta.

Usaron de la palabra el Sr. Alcalde, el Sr. Cura Párraco, el maestro Don Ciriaco Concustell y la maestra Doña Narcisa Romans, que con su habitual facilidad enalteció el acto que se celebraba e hizo notar concienzudamente los innumerables beneficios que a la humanidad reporta el arbolado.

Acto seguido niños y niñas alternativamente pronunciaron con la mayor desenvoltura, discursos alusivos al acto y recitaron también distintas fábulas. Finalmente entonaron el himno a la Fiesta del Arbol, dando el Sr. Alcalde por terminado el acto después de dirigir palabras de agradecimiento y encomio a los Maestros, Autoridades y demás concurrentes.

Fueron repartidos a los alumnos de ambos sexos para fomentar su afición al estudio premios consistentes en diplomas, libros, plumas de adorno y cajitas de lápices de color.

Merecen los más entusiastas plácemes el Alcalde D. Enrique Pacareu y el Secretario D. José Bach por haber organizado y dado tanto realce a la Fiesta, cuyo acto formará época en la historia del pueblo y no olvidarán jamás los concurrentes y en particular los alumnos de ambas escuelas.

C.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA EN EL RAMO DE CALZADO

El premio 3.º de la Lotería Nacional para los asociados del «Banco de la Unión». Núm. 1610

En el sorteo de la Lotería Nacional del día 2 de este mes, han correspondido el TERCER PREMIO, LAS APROXIMACIONES Y CENTENA a los accionistas del BANCO DE LA UNION.

Dichos tercer premio, aproximaciones y centena, importan CUARENTA MIL PESETAS.

Asociándose a este Banco, además de constituirse un capital, se juega gratis todos los meses a la Lotería Nacional y se puede tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

:- SE SOLICITA REPRESENTANTES :-

Agencia para Cataluña y Baleares:

Paseo de Gracia, 48, 1.º BARCELONA

DE CABANES

El diumenge, dia 16, en el Teatre Apollo, fou representat per la companyia Mestres-Querol, que tant meravellosament han actuat en el Casino Menestral, el drama en 3 actes «La Puntaire de la Costa». Tots els elements que formen part de dita companyia, especialment la primera actriu Ramona Mestres en el paper d'Agnes d'Arenys de Mar, es feren aplaudir durant el transcurs de la representació. Com a començament es posà en escena la comèdia en un acte «Viatge de bodes» éssent del gust de la nombrosa concurrència. No cal dir que fou un èxit complet i que els aplausos ressonaven en tot el teatre.

—Ha estat nomenada professora en propietat de l'escola nacional de nenes la gentil senyoreta gironina Na Teresa Colls i Prunells, que fins ara exercia el professorat a Puente Seso (prov. Coruña).

—La setmana passada i a l'edat de 76 anys s'adormí per sempre en la pau del

Senyor, el propietari de Santa Llogaya d'Algama D. Sebastià Beya i Vila (q. a. C. s.).

—Actualment es realitza amb tota activitat la collita de l'oliva que és abundantíssima, éssent també l'oli d'immillorable qualitat.

—Degut a les últimes pluges, el terreny experimenta una humitat com de molt temps no es recorda, però les inundacions que ens feien temer els rius Muga i Llobregat, no ens inquietaren gens ni mica, de qual cosa ens alegrem.

C.

NOSTRA POSTA

C. P.—Publicarem la poesia i quelcom de ço que enviis, si com ella està bé.

Pepet Ribó.—És el vostre un escriure massa extens. El nostre escatidor potser té la mà barroera, però les normes són les normes. Si és veritat que ens voleu veure, a les vostres ordres.

Trullol.—Sentim molt el que ocorre. Anem plens d'original des d'un grapat de setmanes, i perxò no corresponem com devem al prestigi del seu talent que estimem molt. Volem complaure'l, i ho farem. També, altrament de les poesies, li agraiem quelcom de la seya florida prosa.

Noi del barri.—Avui veuràs que hem espigolat quelcom.

Anónim C.—No confonguem. A LA GALERIA podem admetre l'humor festiu, però no xabacanes del «Papitu».

Tipografia IDEAL, Muralla, 4-Figueras

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM - FITA a refredament per aire

GRUPOS MOTO-BOMBES

ELECTRO BOMBES

NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

EMPRESAS DE CONSTRUCCIO D'OBRES

per tot arreu

TOMAS ESPIGULE

Projectes i pressupostos

Lasauca, 10-Figueraes (Empordá)

LA MEJOR COLOCACION DEL DINERO

-:- BANCO DE LA UNIÓN-MADRID -:-

Asociándose a nuestro Banco, además de constituirse un capital, jugará gratis todos los meses a la lotería Nacional y podrá tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

Suscribiendo nuestro contrato, tendrá siempre automóvil nuevo.

Agencia para ataluña y Baleares: Paseo de Gracia, 48, 1.º

BARCELONA

Representante en este partido: Jerónimo Barman, Perelada, 18 Figueras

Agente de las Compañías. «ZURICH» y «ROYAL», potencias financieras de primer orden en los ramos de Accidentes e Incendios respectivamente.

Consultas a cualquier hora del día.

M. CAMPS DALFO

Fábrica de bebidas gaseosas

Esclusiva "champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27

Figueras

Empresa de autos "GREGORI"

Plaza Pi y Margall, 4

FIGUERAS

Líneas de ómnibus: Figueras-Rosas-Cadaqués; Rosas-Vilajuiga; Puerto de la Selva-Llansá
Servicio de automóviles Hispano-Suiza — Omnibus para excursiones — Taxis de alquiler — Venta de Gasolina — Teléfono número 30.

Gran stock de cubiertas y cámaras de las marcas «Dunlop» y «Bergougnan». — Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «Bergougnan».

Lluís Sala Oliveras

Consultori mèdic d'instalació moderna

HORES DE CONSULTA: Matins.—Tots els dies menys els Diumenges de 11 a 12 i mitja.
Tardes.—Els Dimarts, Dijous i Dissabtes no festius de 6 a 7.

Plaça de Catalunya (del Gra) — Figueres

GRAN DEPÓSITO DE PIEZAS de Cemento Armado

Lavaderos portátiles desde 100 a 500 litros.—Depósitos para agua, vinos y alcoholes desde 100 a 1.000 idem —Grandes tuberías de cemento portland para riegos y alcantarillados con existencia de 10 a 60 cm. de diámetro.—Fregaderas de granito de varias formas y medidas.—Lavamanos frontales y rinconeros.—Asientos para retretes de varias medidas y toda clase de objetos del Ramo.

FELIX TORRES-Muralla, 8 FIGUERAS (Ampurdán)

BANCO de FIGUERAS

DE L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRESTITOS — CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA.

CASA DE CONFIANZA, ECONOMÍA Y RESERVA

SUPLEMENT

la galeria

REVISTA

SETMANAL

FIGUERES, 26 FEBRER 1930

Número dedicat a l'Unió Sportiva
amb motiu d'haver guanyat el Campionat de fútbol
de la provincia 1929-30

PRIMER EQUIP ACTUAL DE L'UNIÓ

Els jugadors vencedors

DRETS (d'esquerra a dreta).—BRÚ, BOSCH, MEDINA, SANTAMARÍA, GUTIÉRREZ, JORDÀ I, MAS, NAVAL,
PINADELL, JORDÀ II i NOGUER.

ASSEGUTS (d'esquerra a dreta).—ARMANGUÉ, JUANDÓ, CARRERAS i MADERN.

Breu historial de l'Unió Sportiva

II ÈPOCA

L'any 1923, la Unió Sportiva va assolir el seu primer campionat Provincial.

En aquell campionat, hi prengueren part els clubs següents: Unió Deportiva de Girona, Ateneu Deportiu de Sant Feliu de Guixols, Futbol Club Palafrugell, Port-Bou Futbol Club, Blanes Futbol Club i Unió Sportiva de Figueres.

L'equip unionista, el formaven el següents jugadors:

Raurich

Walter - Humbert

Baños - Prats - Miravitllas

Romans - Sunyer Pi - Botey - Colls i Felip
Suplents: Elías, Ismael i Prat.

Com a cosa particular cal apuntar que es poderen jugar tots els partits sense fer ni un sol canvi de jugadors.

Després del Campionat Provincial l'Unió va jugar i va perdre les eliminatòries per a entrar a primera lliga disputant-se el lloc contra l'Iluro de Mataró el qual en el seu camp ens va vèncer per 4 a 3 i per 3 a 2 en el nostre, mercès a dos excessos de confiança que tingué nostre porter. Ja en aquests partits no pogué alinear-se en Banyes per malaltia, tenint-lo de suplir Elías.

La temporada finí brillantment amb unes excursions a València i Palma de Mallorca, deixant molt ben sentat nostre pavelló.

La temporada 1923-24, fou sense dubte la temporada en la qual l'Unió Sportiva ha comptat amb major nombre de jugadors de qualitat i no obstant això l'Unió no sapigué conservar el cobejat títol que passà a mans del F. C. Port-Bou.

Durant aquesta temporada, succeïren coses ben serioses dintre el sí de l'Unió Sportiva. En citarem unes quantes:

En reunió general, va acordar-se, donat l'increment que havia pres el fútbol a Figueres, i el professionalisme "marró" que cada dia anava extenent-se, crear una plaça de secretari-assessor amb sou, per tal de que aquest assumís tota responsabilitat i cuidés a més dels assumptes d'oficina, del calendari, material i entrenaments.

El càrrec, que va ocupar lo un membre de junta va portar en sí que aquest havés de dimitir i nombrar-ne un altre al seu lloc.

Ben prompte es veié que entre el nou elegit i el secretari-assessor naixia una antipatia segurament motivada per gelosia de govern més que per altre cosa.

Ben aviat la Junta anà extingint les atribucions del secretari assessor, i en conseqüència portà la dimissió seva, que fou acceptada desseguida.

Però... ai las! Calia fer la feina i ningú

tenia prou temps. Llavors pensaren amb contractar un entrenador. Un entrenador veritat. I aital objecte nombraren al senyor Encinas, ex-jugador internacional de La Corunya i del F. C. Barcelona. Al principi tot semblava anar bé. Però, es convencèren al cap de poc, que l'entrenador no aconseguia altra cosa que lo que havien aconseguit altres i... també el despediren.

I vingué poc temps després la nota final i causa principal de la desviació de l'afició figuerenca.

Un senyor ex-directiu despatit de l'Unió, va entrar a formar part de l'Ajuntament i aconseguí que aquest prengués el camp a l'Unió, obligant-la a llogar l'antic Veló-

dromo. El públic desplaçat del seu camp favorit. L'afició disseminada a causa de campanyes polítiques dissolvents. Els jugadors metalitzant-se cada dia més, acabà per portar a l'Unió tan arran de terra que arribà un moment que hom abogava per la desaparició total. Mes aquest estat de coses no podien continuar. El bon nom esportiu de Figueres no s'ho mereixia. Vingueren nous elements directius que suplantaren els fracassats i plaulatissament, amb calma, l'Unió tornà a apuntalar-se... vingueren jugadors nous. Els juvenets, que tant havien admirat les noves gestes dels seus passats, i després de sis anys d'angoixes i fatics, el nom de l'Unió ha tornat a il·luminar amb esclat tots els

El primer equip junt amb el reserva de l'Unió Sportiva, l'any 1923, que van guanyar el primer campionat

DRETS (de dreta a esquerra).—Botey, Felip, Raurich, Walter, Humbert, Prats, Colls, Baños, Suñer Pi, Miravitllas i Romans.

ARRODILLATS (de dreta a esquerra).—Artal, Bosch, Ismael i Elías.

ASSEGUTS (de dreta a esquerra).—Viñas, Balansà, Martí, García II, Bosch, García I i Prat.

antics i moderns afeccionats. El títol torna a ésser entre nosaltres. Què ens serveixi d'experiència ço ocorregut i procurem que aquest nou triomf no sigui causa com en altre temps de la dasvallada que avui seria irreparable.

Hem fet un apart involuntari. La ploma se'ns en hi ha anat sense pensar. Hem deixat la qüestió tècnica per a embrancar-nos en la moral. Ens cal doncs fer com els novel·listes: tornar enrera.

Com dèiem, doncs, en la temporada que

seguí a la del campionat, es retiraren de les lluites esportives Brú Botey i Josep Raurich, però sorgiren uns dignes substituïts amb el noms de Ismael Albalat i Pere Vía. Així és que l'equip complet de post-campionat, estava format de

Vía

Walter - Humbert

Elías - Prats - Miravitllas

Romans - Suñer - Ismael - Colls - Felip.

Aquest equip malgrat ésser de més consistència que l'anterior, no donava el ren-

diment necessari i la seva forma començà a fer-se irregular.

Es perdien partits imperdibles. Altres d'insegurs es guanyaven. El públic començà a desenganyar-se. La pèrdua del campionat significava un sotrac molt fort. Si s'ajunta a la desmoralització del que havem esmentat en l'ordre interior trobarem justificada la davallada que seguí després.

Finalment el campionat del 24-25 i l'Unió reforça encara més el seu equip, i per un instant ens creïdrem reconquistar el terreny perdut. Fou aquell memorable dia en que l'equip de l'Unió batia esplèndidament el primer equip del Gràcia, S. C., complet, precisament en l'any que el mentat equip havia assolit un dels primers llocs en la primera lliga catalana. Quan en les seves ratlles s'hi comptaven els elements tant destacats com: Uriach, Sastre (internacional), Saura (els tres avui del primer del Barcelona), Orriols, Calatayud, Cortés, Sales (el rival de Solé en el equip català) i altres de ben reconeguda vàlua. Aquell dia l'Unió va jugar com mai havia jugat. Lagresa i Forgas de l'Emporium havien passat definitivament a l'Unió i aquesta va confeccionar el següent equip:

Via

Walter - Ismael

Elías - Prats - Miravittas

Felip - Suñer Pi - Forgas - Colls - Lagresa
Suplents: Humbert i Romans.

Era possible formar millor equip? Se'n formarà algun altre que s'hi pugui comparar?

Però, vingué lo inevitable. L'Unió havia crescut massa i els Clubs importants es fixaren en nostres jugadors. Ben aviat Walter passava definitivament al Barcelona i Colls a l'Espanyol. Els dos millors elements que marxaven...

Però... encara quedava equip potent si no hagués passat allò que dèiem de l'entrenador.

Començaren a canviar llocs. L'entrenador substituïa a Suñer per Balansà... després marxà Elías a la seva terra; en Prats volgué jugar de totes passades de davant-centre i poc a poc la desmoralització fou total i inevitable.

Finalment l'altre campionat amb una puntuació més minça que en l'anterior... Retirats els pocs elements que quedaven, en Forgas passant al Badalona... en Miravittas fora... l'Ismael, a l'Emporium; en Romans, a l'Àfrica; en Lagresa indisciplinant, l'Unió es trobà sense jugadors per suplir tantes baixes. Eixiren a jugar en el primer equip els elements poc aptes (naturalment, els millors que es trobaven) com Arbat, Prat, Mas, Bosch, Balansà, Boguñá, Giner i altres que no havien de creure mai poder arribar al primer equip, i vingué l'esfonzada total! La decisiva!

Ja no comptàvem reeixir. El fútbol en tota la Província havia anat de baixa. El Port-Bou, després de figurar un any a primera lliga, havia desaparegut. El Palafrugell més sortós que el seu antecessor desapareixia de nostres competicions per

a jugar a la lliga superior. El Sant Feliu s'aguantava molt mediocrement per a desaparèixer també. La Bisbal, Olot, Santa Coloma, tots feien una vida migrada. El Blanes intentava refer-se de nou no aconseguint-ho, i desapareguent a la fi. El fútbol tan important a la Província cinc anys enrera era... un joc de mainada. L'Unió va tenir de deixar el camp, l'estatge. L'Emporium va desaparèixer.

Els seus jugadors, alguns d'ells ben notables s'escampaven aquí o allà... El Centre d'Esports tampoc comptava...

Tot d'una l'Unió es fusiona amb el Centre d'Esports.

Juga en el camp dels Monjos (únic que resta a Figueres).

Es canvia altra vegada la Junta. Ingressen en les seves rengleres els del Centre d'Esports i els de l'Emporium... Surten els Carbonell, Arater, Juandó, Carreras, Brú, Sánchez, Fermin, que van a adjuntar-se amb les belles glòries que resten en peu de guerra, els Felip, Prats, Humbert, Romans, Suñer, Lagresa, i la cosa s'adoba qui sab-lo!

L'Humbert ja retirat, es fa entrenador dels juvenets i en l'equip reserva hi descobreix a Medina, Madern, Bosch, Mas...

La cosa va afermant-se... però a poc a poc.

Arriba el campionat passat, i encara el guanya el Girona. L'Unió queda a tercer lloc. El segon se'l parteixen Palamós i l'Escala.

Al finals de la mateixa temporada, l'equip unionista és potent... potentíssim. Comensa a recordar-nos l'equip de les belles gestes. L'equip el formen:

Brú

Arater - Carbonell

Medina - Bosch - Madern

Carreras - Mas - Felip - Fermin - Buscató

Comencem a tenir esperances. El públic torna a interessar-se. En un partit de Santa Creu, tornen a fer-se tres mil pessetes.. Tot va a marxant bé, però...

El professionalisme torna a fer estralls en l'equip. El professionalisme i les malalties. De primer, el Patria de Zaragoza se'n endú Arater. El Palafrugell a Carbonell, el Girona a Fermin, i el Reial Zaragoza a Felip. En Buscató se'n va a Amèrica i en Brú està malalt. Això passa en tres mesos.

L'equip torna a quedar sense ànima. Ens temem altre volta un descens irreparable.

Però de sobte surgeixen les penyes figuerenques estivals. "Els estudiants", la "Penya Atlètic", la "Penya Sport", la "Penya Erato" i la "Penya Comerç". S'organitza un concurs en el qual hi prenen part aquestes penyes a més de mants equips forans. Desseguida comencen a destacar nous elements. Dels estudiants es poden aprofitar com a bons Gutierrez, Jordá I, Jordá II, Rizo I i Rizo II. De la Penya Sport, Martí. De la Atlètic, Baig. De la Erato, Pinadell. Dels militars, Monfort i Naval. Del reserva unionista, Santamaría i Juandó. I entre tots aquests elements barrejats amb els que resten de l'

equip titular es tornen a fer proves. De mica en mica, van sorgint els equips definitius. Al començ de campionat aquests queden formats de la faïçó següent: 1r. eq. Gutierrez

Santamaría - Juandó

Medina - Bosch - Madern

Carreras - Mas - Naval - Pinadell - Jordá II

Reserva:

Canyelles

Rizo I - Serra

Rizo II - Ros - Sánchez

Mas III - Jordá I - Corsellas - Vernet - Armangué.

Durant el campionat, tornen a ingressar al Club, Romans, Carbonell i Fermin. El darrer pot jugar-lo. Els altres no a causa d'haver pres part en altres campionats. Les lesions fan presa de Juandó i Carreras. Entren a suplir-los Fermin i Jordá I. I acaba el campionat amb la victòria unionista.

Aquest es el breu historial de la crisi unionista. El sol torna a resplendir. S'han aclarit els horitzons. L'Unió compta amb un equip potent i amb un reserva de pronòstic. Procurem endegar bé les forces i procurem tornar a fer que arreu de Catalunya coneguim nostra força esportiva.

Avui es compta amb els elements. Nosaltres creiem que l'Unió deuria constituir els equips de la faïçó següent: 1er. equip

Gutierrez - Brú

Santamaría - Fermin - Juandó

Medina - Bosch - Madern

Jordá I i Carreras - Mas - Carbonell - Felip - Jordá II

Reserva:

Brú - Gutierrez

Rizo I - Juandó

Rizo II - Baig - Sánchez

Carreras i Jordá I - Vernet - Naval - Pinadell i Armangué

La Junta actual ha portat l'equip a la conquesta del segon campionat. Mereix per tant tots els elogis. No volem doncs finir aquest article, sense felicitar-los ben corralment.

TEIXIDOR ELÍAS.

Glosari d'esports

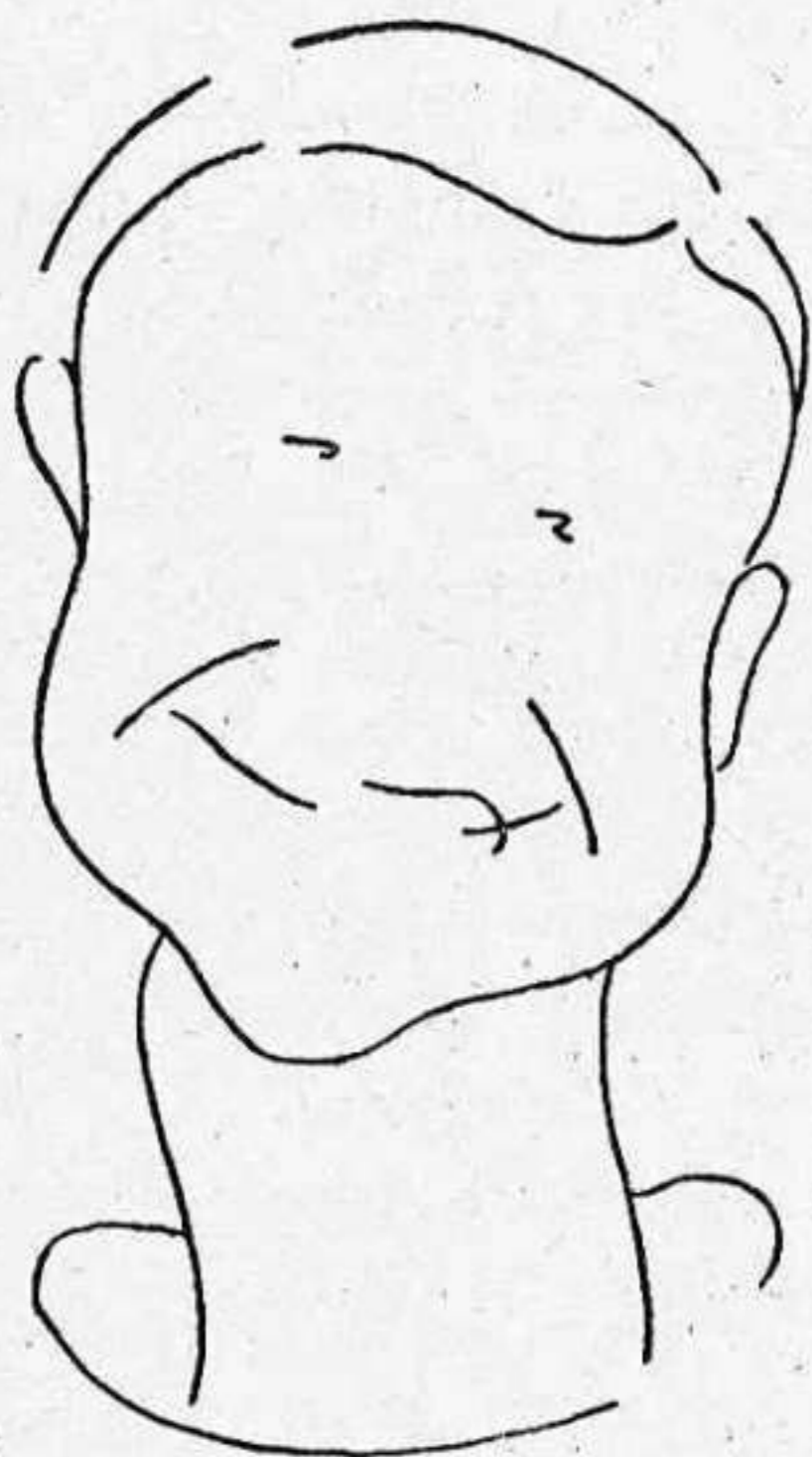
Fins el partit d'ahir, malgrat haver aconseguit major puntuació que els demés Clubs en l'actual campionat i en feia un dupte de considerar el Club Figuerenc campió de la Província. Sentíem la nostalgia d'haver de jugar un campionat sense intervenir-hi l'Unió de Girona, de tants anys la més directe rival nostre. Però avui, després dels dos partits entre figuerencs i gironins—un en cada camp—i després dels resultats obtinguts amb un «score» favorable als nostres petits per cinc a 2, podem dir ben alt que la Unió Sportiva de Figueres és campió absolut de la província, sense haver perdut més que un partit en camp foraster i en circums-

(Segueix a la pàgina 7.)

COM VEIEM ELS JUGADORS

GUTIÉRREZ

(Al camp).—Una llagosta de camp. S'estira. Salta. Es blínca. Té bona vista. Fins les jugades clares semblen difícils.

Es efectista... teatral; malgrat això és un bon porter. Un dels millors porters.

(Fora el camp).—Estudiant. Amic de la barrila com tots els bons estudiants. Bon xicot. Usa trinxera, va sense res al cap i porta el cabell embetunat. És simpàtic. Simpàtic i popular. Si no diem veritat preguntint-ho a aquella senyoreta que sol acompanyar-lo perquè no se avorreixi.

BRÚ

(Al camp).—El mateix istil que l'anterior. Creiem que fou ell qui va fer que Gutiérrez emprés aquest istil. Brú però és més irregular. Fa coses més perilloses i difícils. És més valent. És llença amb més rapidesa als peus de l'enemic, té més trucs... però és més irregular. Ja ho hem dit.

(Fora el camp).—Es de Vilafant. Ara fa el servei militar a Figueres. És un xicot trasplantat. Vol fer el senyoret i a vegades ho sembla. Però, és de Vilafant. És un bon xicot. A estones perdudes fa de blanquer.

SANTAMARIA

(Al camp).—Una catapulta del temps dels Celtes. Entra a tota velocitat. Cau, s'alça amb la mateixa rapidesa que cau. El driblen i encara els torna a atrapar. Treu les pilotes en la positura més inversemblant. Xut potent. Si tingués sang freda per passar les pilotes, fora de lo millor que hauriem tingut. De totes ma-

neres fa respecte i els seus contrincants cal que s'esmolin per passar-lo. Jo no me atreviria, sense abans assegurar-me el físic.

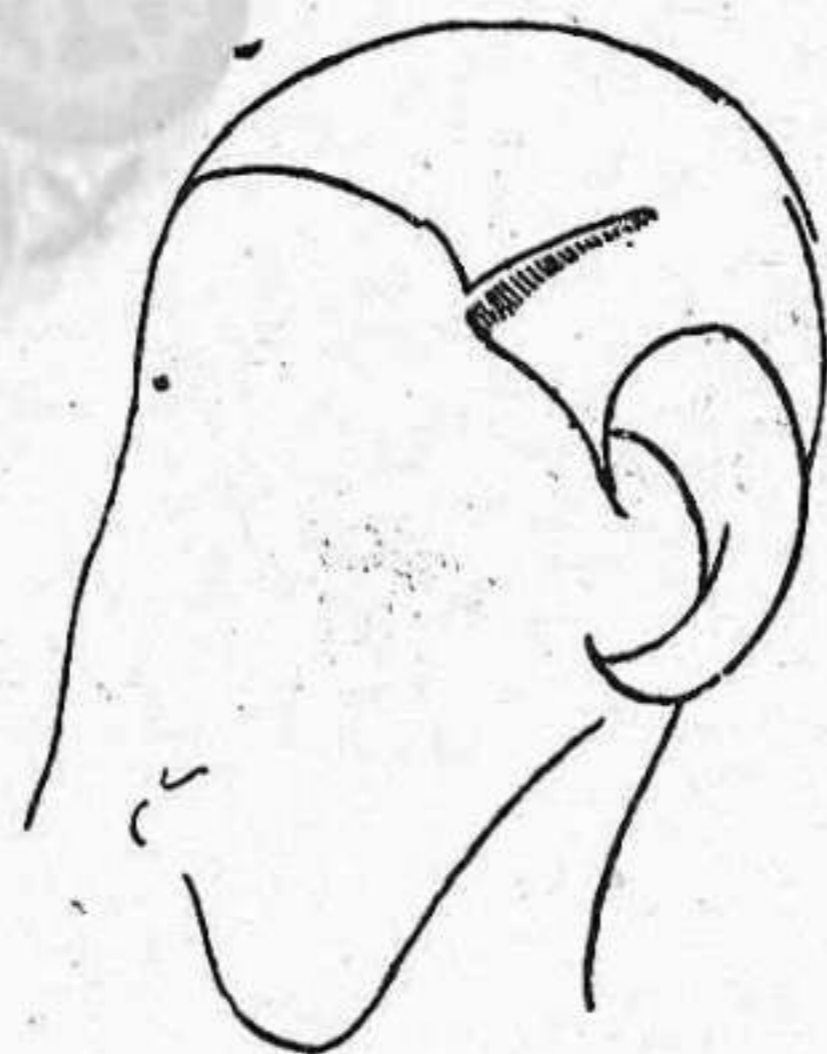
(Fora el camp).—Paleta, o aprenent de paleta o manobra. No ho sabem del

cert. Porta boina. Vestit de paisà sembla un altre. No és català. Però tota la vida que viu a Figueres. És un bon xicot, encara que vingui de família modesta. Bon xicot i bon treballador.

JUANDÓ

(Al camp).—Podeu riure's de la Suïssa, dels Alps i del Canigó. Comparats amb Juandó al camp semblen la sorra tòrrida del desert de Sahara. Fred... calmos. Pica, enjega una canonada que va a l'altra banda de l'hort de les monjes i

encara sembla que hagi picat per força i amb peresa d'alçar la cama. Té dies que no n'endevina una. Que tots són mistos, enguixada i... gols. Però, el dia que està de bones, ell sol aguantar tot l'equip.

(Fora el camp).—La simpatia i l'humorisme fets persona. Ditzaratxero... (en vé de família. ¿Qui no es recorda del seu pare, el cel'ebre Juandó. El rei de

la Carnavalesca). Infantivol. Tant gran com és, i és el més petit de l'equip. No diu una paraula que no faci un xiste. Això sí; el fa de bona llei. Bon company, bon amic, i soci de la Catequística.

FERMIN NOGUER

(Al camp).—Tot fogositat. Tant si juga a la defensa com a la davantera, és un bon element. Potser quan juga de interior es mou massa. Vol treballar massa i això fa que el seu joc sigui imprecis. De totes maneres dona impetuositat a la ratlla i té el xut potent. Jugant de defensa és més regular, però no reu-

neix tant bones condicions. Estem segurs que un bon entrenador en treuria molt partit.

(Fora el camp).—Es lampista. Però lampista senyoret. Alt, simpàtic. No és ballador. Amb l'enraonar fa com amb el jugar, es impetuós. Vesteix a la moda. En veure'l, els dies de festa, ningú diria que no fos un estudiant.

MEDINA

(Al camp).—Una buscareta. És el més petit de cos, però el que té més picardia. Li diuen el "Zucré". No hem

pogut esbrinar el perquè. En el joc, és conservador. Ço que vol dir que no li plau cansar-se inútilment. No fa mai

cap jugada d'aquelles que puguin perjudicar l'equip. Quan es veu burlat, sap girar-se a temps. Portant la pilota, es tem segurs que ha de fer jugada. En una paraula. Es una alhaja. Un dels millors elements.

(Fora el camp).—Es molt tranquil. Treballa, però no sabem de què. Si no fos tant petit faria estralls entre les dames i les perquè jugant les té encisades. L'ueix dues dents d'or suplint-ne dugues de debó que les hi varen trencar d'una cossa quan jugava a la Catequística. Es un bon noi.

BOSCH

(En el camp).—Es el popular Jep. Té ratxes. Quan té la bona és un mitger centre estupendo. De l'escola d'en Forgas. Moltes vegades veient-lo jugar diríem que és ell. Les seves passes són seques i segures, tant si les dona als in-

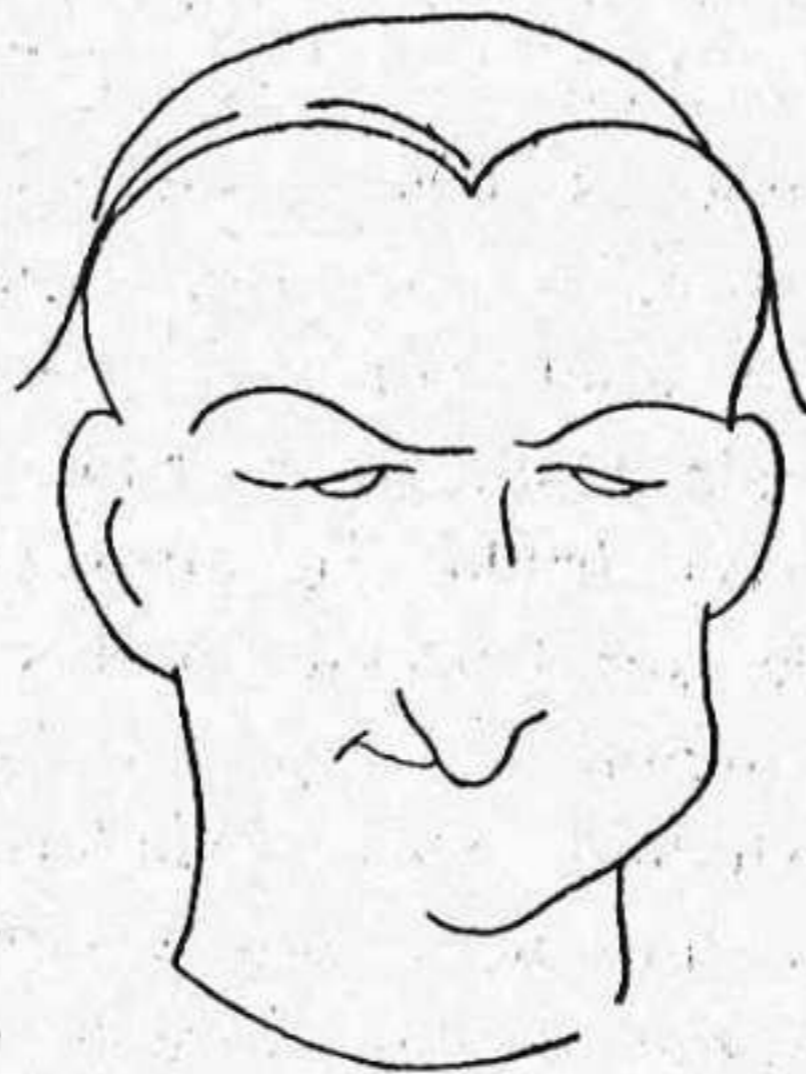
teriors com als extrems. Es el que millor xuta a pilota parada. Té bon joc de cap i és molt dur. Quan té la mala, és dolent de pronòstic perquè la duresa es torna brutícia i llavors perd la xaveta i el joc. Quan té la mala se li veu desseguida. No ho sap dissimular. El dia que té la mala, l'equip perd un 40 per cent.

(Fora el camp).—Ajust. Força indisiplinat. Fa d'aprenent de marmolista. No pot negar que el seu origen és escalenc. Li agrada molt... la tertúlia del cafè. No sabem que festegi encara, però ens sembla que no li vindria pas malament. L'afició li ve de temps. Creiem que d'abans de néixer. Però de vegades...

MADERN

(Al camp).—Heu's aquí un jugador que a primer cop d'ull sembla inofensiu. Cara de criatura. Sembla, quan juga, que es fumi de la "música"; però el que fa és fer tornar boig a l'infeliç que se li enfronta. Té un dribling tant curt, tant exacte, que el jugador que ell dribla no pot evitar midar amb el cos el

terreny de joc. Xuta fort, els seus canvis de joc són molt oportuns i donen molts disgustos. I tot ho fa amb la riälla als llavis. No l'hem vist enfadar-se mai. Aquests tres jugadors que havem esmentat darrerament són la base i pun-

tal de l'equip. Juguen per tots tres. A lo millor en veieu dos que avancen sols. Us sembla que deixen el centre o l'altre ala desamparada, però sempre hi ha l'altre amb oportunitat. Es doncs aquesta ratlla la més complerta de l'equip, i la única que pot comparar-se a la de Elías, Prats, Miravittles en els bons temps unionistes.

(Fora el camp).—Es fill de viuda. Fuster. Ha de treballar per a poguer menjar i anar al cine. Es el prototipus del bon amateur, perquè va als entrenaments, i no ha cobrat mai una pesseta tot i necessitant-la. Es modest... molt modest. Però... també té un però que ens estimem callar. Ara que és un però propi de la joventut.

CARRERAS

(Al camp).—Tota la vida ha ocupat el mateix lloc. Ja en l'equip infantil unionista, després amb els estudiants, més tard amb l'Emporium i actualment amb el primer sempre ha fet d'extrem

dreta. Les seves centrades "templades" ens recorden les de Piera. Els seus xuts també. Però... és dels que té por de

malmetre's el físic. Si no fos aixó hauria sigut el millor extrem que hi hauria hagut a la província.

(Fora el camp).—Ah! Fora el camp és un xicot simpatiquíssim. Es viatjant de la casa Lloveras. D'aquells viatjants que quan van de viatge, menant l'auto de dos places, semblen uns gentemans milionaris que ho fan per esport. Té molt partit amb les noies perquè és ben plantat, guapo i porta bigotí estil "Don Alvarado". Li agrada molt la bullanga i els ressopons. Ara festeja, o al menys està enamorat.

FALÓ JORDÀ

(Al camp).—Una figureta de porcelana. En veure'l sembla impossible que pugui cultivar el viril esport del fútbol, i aixó que ja deu anys enrera dominava el joc a la perfecció. Ens ve a la memòria que la casa Miravittles havia de fer-li fer els equips a mida perquè ja

a sis o set anys la seva afició era anar vestit de futbolista. En veure'l jugar sembla que no faci res, i aixó que en fa de feina. Dribla, passa impecablement i centra de faisó magnífica. Com tots els tècnics, no li sobra valentia. Ingressà en el primer equip substituint a Carreras lesionat. Avui hi és imprescindible.

(Fora el camp).—Es de bona família. Tothom coneix la família Jordà. Estudiant. Com a tal té tots els gustos i totes les simpaties que tenen tots els estudiants. A més, és un enamorat del ball. Acabat el partit del diumenge, no manca mai al Menestral a lluir les etxures i fer glatir el cor de mantes boniques figuerenques que ja somnien pujar d'estat. Però com que és molt jove encara en té per temps.

MAS III

(Al camp).—Capità de l'equip. Juga d'interior dret. Es un fil-ferro llarc. No s'acaba mai. Juga amb entusiasme i

coneixement de joc. Encara que degut segurament a la seva alçada, té predilecció pel joc alt. És el tercer de la dinastia Mas, i el que ha sortit millor jugador. Va descobrir-lo i perfeccionar-lo Humbert. Una bona troballa. És molt treballador, però generalment (hi ha excepció) no rendeix fins ben entrat el partit. Els seus gols sempre són emocionants. És decidit. Quan ensopega

amb un defensa contrari, tremolem. Tenim por que quedi desencolat i es faci miques.

(Fora el camp).—Estudia per policia o per correus o per duanes. No ho sabem pel clar perquè no li ho havem preguntat. És un bon xicot. No és orgullós. Vestit de persona no es veu que sigui de fil-ferro. Té bon aspecte. És molt jove. Ço que vol dir que encara no se li han despertat les aficions ni al ball ni a les xicotes. Per ara només va al cine. Suposem que encara s'entusiasma amb les pel·lícules de Tom Mix i Hoot Gibson.

NAVAL

(Al camp).—Heu's aquí un davanter centre de ocasió. Va ingressar al primer equip perquè no sabien qui posar-hi. No té cap condició per aquest càrrec quan no sigui un excés de valentia. A voltes aquesta valentia i decissió fa que marqui algun gol emocionant. Però les més de les vegades la valentia es torna brutícia i perjudica l'equip i el seu jugar. Quan dribla, ens recorda aquell Quilià Badosa tant pintoresc. En cada partit se li cerca substitut, però de caps o de peus es torna a presentar ell al camp. Té molt amor propi en quedar bé i fa tots els possibles per a fer-ho lo menys malament possible.

(Fora el camp).—Es militar. És a dir fa el servei militar a Figueres, que no és el mateix encara que ho sembli. Baturro... no sabem el poble, però sabem que és aragonès. No el veiem mai en lloc. Ni al ball, ni al cine, ni al teatre; però un aucellet que ens ho diu tot, va dir-nos que era molt aficionat a jugar a

la brisca de tres cartes, (aquell joc que només el juguen quatre velles per no aborrir-se) i que no es mou del Cafè de la Càmera amb altres companys soldats.

PINADELL

(Al camp).—Fins ben entrat el campionat figurava en el reserva. Ço vol dir que tampoc és dels consagrats. El seu joc és estafalari, desorientador. A voltes de tant ràpid com juga, va més depressa que la pilota. Salta, brinca, corra, xuta, passa, dribla. Tot amb velocitat, però de tant depressa moltes vegades no hi arriba a temps. A l'igual que Jordà, Medina, Mas i Madern és del pes pussa (no diem mosca perquè una pussa és més petita). No volem dir que no jugui. Juga amb quantitat i cali-

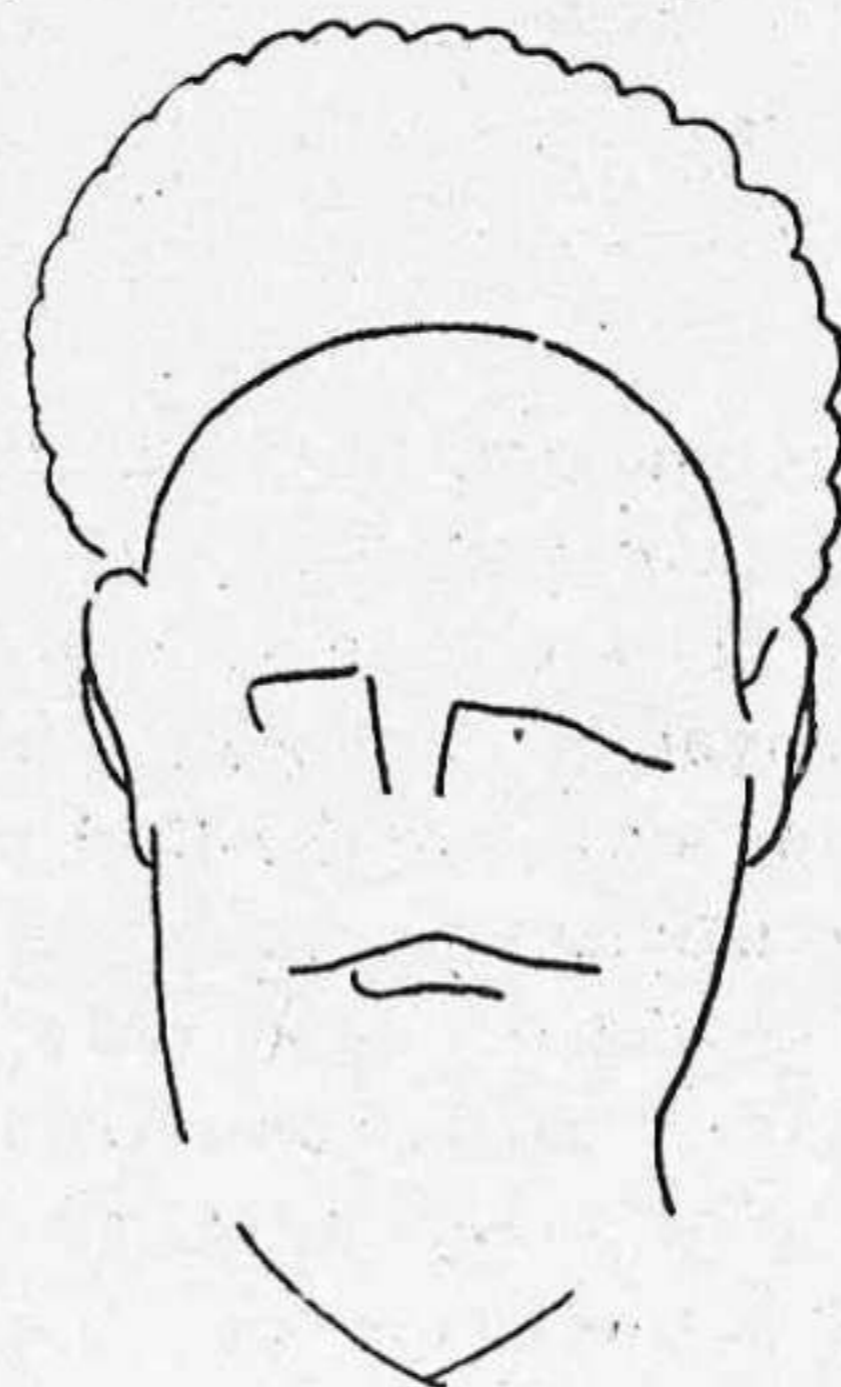

tat, però no té el joc el·legant ni vistós. Dóna l'impressió que tot li surt per xamba. Va descobrir-se jugant de davanter centre a La Erato.

(Fora del camp).—Es fill de mestre de cases i fa de paleta. Això vol dir que està acostumat a les inclemències del temps. És ballador i soci de La Erato. Té 20 anys i pel seu aspecte sembla que en té quinze. Els seus íntims i amics li diuen "En Claudio".

QUICO JORDÀ

(Al camp).—Ens fa recordar el joc de en Lagresa en els seus d'ingrés a l'Unió

Sportiva. Corra com un mal esperit. No te'n adones que ja ha centrat o xutat a

gol. Quan xuta li surt el xut com una bala. El porter queda veient visions. És d'aquells jugadors que no fent gaire res també se'n parla perquè en cada partit fa una de les seves jugades clàssiques que entusiasmen al públic. És però, del gremi dels conservadors; segurament que és conservador per la seva juvenesa. Té setze anys, però es fornit com si en tingués vint. És una mica totçut, per ço. Juga ben bé per esport.

(Fora el camp).—Estudiant com el seu germà. Encara que sia el petit totthom el pren per el gran dels germans. Encara no balla ni té promesa. És molt jove. Fa el batxillerat.

ARMANGUÉ

(Al camp).—Heu's aquí un dels que sembla que neixen destinats a passar-se el temps jugant al reserva. Mantes voltes l'han fet del primer equip, però de tard o de lluny torna al reserva. I això que no juga malament. Ans el contrari xuta i centra bé. Però li falta un no sé que... "la pose" l'espectacular... qui sap. Ara que és un jugador tot simpatia per-

què és modest, juga amb amor i no se ofèn si veu que l'eliminen en bé de l'equip. Com Armangué haurien d'ésser tots els unionistes.

(Fora el camp).—Es flequer. Cada matí el trobareu amb el covenet repartint el pa als seus parroquians, (perquè treballa a casa i per casa seva). Molt aficionat al cine. Sobretot quan les atraccions són de categoria. S'asseu sempre a les primeres files. És un detall.

ARIZA

(Al camp).—Aquest no és jugador, però és com si ho fos. Quan aneu a comprar un pa, demaneu un llonguet per torna oi? Doncs ell és la torna de l'equip. El llonguet. Així que s'acaba la

primera part, el veureu fent malabarismes amb la pilota xutant a gol. Mentre dura el joc sempre va amb la garrafa d'aigua i l'esponja. Quan se'n lesiona algun sembla que es complau en arruïnar-lo encara que sia l'hivern. Té franquesa amb el convent de monges del davant del camp, perquè és l'encarregat de recollir-les quan se n'hi penja alguna, per la qual cosa li fan pagar 0'50 pessetes. Dels que fan tot això els futbolistes en diuen "menagers".

(Fora el camp).—Treballa de moço a can Giralt. Es molt tranquil. A estones perdudes és el secretari particular de en Carreres.

I em sembla que ja els havem dit tots. Si ens havem descuidat d'algun que ens perdoni. No ha pas sigut expressament.

(Continuació de la pàgina 3).

tàncies anormals. Palamós, La Bisbal, La Escalà, Olot, Santa Coloma, Cassà—sentim no poder parlar de Sant Feliu i Portbou els antics outsiders nostres—i darrerament el Girona, han caigut reluts davant el tecnicisme de nostres jugadors. Com en anys anteriors, no de res hi han valgut martingales, conxorxes i complots. L'estel triomfador ha brillat per nostres colors i coincidint amb la calguda del Directori il·lumina esclatant nostra vida esportiva com una nova aurora boreal.

I és que quan un Club és format per veraders amants de l'esport, i menats també per un esperit de patriotisme arrelat i fermíssim, quan els fonaments que basten l'edifici són consistents i fets de material sà i no corromput de cap malura anti idealista, pot decaure un moment; un dia; unes temporades; o semblar haver perdut la sava que els proporcionava el fruit sà i noble i arribar fins arran el precipici. Però com que si les parets tremolen, poden apuntalar-se, com que si les vigues són corcades poden canviar-se, ve dia que to na a eixir amb tota poixança malgrat els entrebancs i malures i... mil'or és callar ho! que han semblat prou fortes per a privar-li la respiració i ofegar-lo!

El triomf de l'Unió, doncs, ha sigut a més d'esclafant, oportunista. En l'història gloriós hi quedarà registrat com data memorable.

L'Unió Sportiva de Figueres, club tot entusiasme, tot cor, empordanès i figuerenc fins els molls dels ossos, ha reslat apagat mentre ha governat el Directori i ha esperat a triomfar, a repicar les campanes de la glòria, quan nostra Patria recobrava part de les seves llibertats perdudes! Hossanna!

DILLUNS, NIT, GRAN BALL DE
HOMENATGE AL
"CASINO MENESTRAL"

Unes paraules amb el senyor Chantier

Vam anar a trobar-lo a casa seva. Ens féu passar al seu despatx. Ens rebé amb tota amabilitat. En veure'l ben disposat a accedir a nostre propòsit, comencàrem la conversa desseguida.

—Què us n'ha semblat de l'actual campionat?

—Que ha sigut disputadíssim i que per tal de guanyar-lo, hem tingut de vetllar tant per la bona forma dels jugadors com per el trust que s'anava fent per enderrocar-nos. Això no vol dir que haguem demanat mai auxili; però si que havem lograt que en tots aquells partits que es presentaven amb poques garanties d'imparcialitat en el camp contrari, la Federació i el Col·legi d'arbitres es comportés amb tota equanimitat i vetllés pel seu prestigi, fent que els resultats al camp traslluís sin en ço possible la potencialitat dels Clubs contendents.

—A quins jugadors considereu més elogiables, i a quins atribuir la part més fluixeta?

ENRIC CHANTIER
Actual President de l'Unió

—Em feu una pregunta molt perillosa; perquè pugui contestar-vos-la categòricament; més que més, després d'haver guanyat la competició. Jo no puc fer distincions, perquè estic contentíssim del rendiment que han donat tots els jugadors; des de Gutiérrez a Armangué. Ara si us diré que com a línia, la que s'ha presentat més completa, ha sigut la ratlla mitjera.

—Com està la situació de l'Unió, respecte al campionat amateur de Catalunya i Espanya?

—Per ara no sabem res en concret. Sols sabem pels periòdics que Catalunya hi pendrà part, en que nosaltres ens haurem d'eliminar amb els campions de Lleida, Tarragona i Barcelona.

—Podien jugar en Carbonell i en Felip?

—Tampoc podem assegurar-ho, encara que segons les darreres manifestacions de la premsa, com que en Felip estava inscrit per un club que ha desaparegut, sembla que queda en llibertat completa i que per tant, resta reclassificat pel seu club anterior. Respecte a Carbonell, ja és més difícil, encara que no impossible.

—Quins equips té contractats l'Unió per a més endavant?

—Tampoc podem fer res en concret, fins a fer venir el Santboià, del grup preferent, i tenim un equip mixte de primer i reserva del gloriós Barcelona per les fires.

—I l'estat econòmic del Club... com està?

—Bé. Relativament bé, s'entén. Poc més o menys com abans de començar el campionat.

—I va la darrera pregunta. En definitiva qui és l'entrenador de l'equip i qui creieu que ha portat l'equip a la bella forma actual?

—Això són dugues preguntes. Contestaré a la primera dient que l'antic jugador Joan Romans és l'actual entrenador de ja un parell de mesos, i afegiré a més que estem contents d'ells. Ara, respecte a la darrera pregunta puc dir que l'èxit ha sigut col·lectiu. Dos mesos abans de començar el campionat, veient les desercions que hi havia vaig provar a aquests joves jugadors en algun partit i vaig o varem veure que hi havia pasta.

I creient que amb aquestes manifestacions ja havíem complert amb nostre deure i suposant que nostres llegidors ja es donarien per satisfets, varem despedir-nos del digne president unionista senyor Chantier amb una estreta de mà, i desitjant-li que el seu pas a la Unió Sportiva sigués en un tot fructífer com ha sigut fins ara.

Els partits del darrer diumenge

A GIRONA

Diumenge passat a l'Estadi de Vista Alegre, de Girona, el nostre primer equip aconseguí un empat, que de la manera que van lograr-lo, representa una victòria de les més grosses que han obtingut d'aquesta brillantíssima temporada.

A despit de l'àrbitre Sr. Oliva, a despit de les brutícies del popular Taba i del figuerenc Cases, i a despit d'una ínfima quantitat de «fanàtics» que no deixaren d'aplaudir el parcialíssim arbitratge de l'esmentat Sr. Oliva, els nostres jugadors capejant el temporal que tenien a sobre, i tot i acabar el partit tots fets mal bé, donaren una lliçó, si senyors una lliçó de fútbol a la «Unió Deportiva de Girona», campió de la Província (?) de segona categoria professional...

El gol del Girona fou aconseguit per una mala interpretació d'en Noguer que es veié obligat a driblar a dos jugadors gironins davant de porta, no poguent sortir amb la seva. El de l'Unió l'aconseguí Carbonell d'un xut d'efecte.

Ja diem el nom del senyor que feia de relli i no volem pas censurar-lo més.

L'equip de l'Unió era: Brú-Santamaría, Noguer - Medina, Bosch, Madern - Jordà I, Mas, Carbonell, Pinadell i Jordà II.

Una vegada més els figuerencs han demostrat que tenen el títol de campions molt ben guanyat, i que el Girona no és pas prou equip per despreciar als demés clubs de la província no volguent pendre part al campionat ja finit,

UNA SELECCIÓ ATLÉTIC-RESERVA, GUANYA A L'EMPORIUM DE CASTELLÓ PER TRES A CAP.

Poca gent hi havia al terreny dels Monjos a l'hora de començar el partit de referència.

Partit sense interès que va fer-nos passar

sense pena ni glòria mitja tarda d'un diumenge.

Si no fos perquè tenim l'obligació d'omplir unes quarilles, no ens haguéssim pas entretingut a dir-ne solsament quatre paraules.

L'única nota que ens causà sensació, fou el concert de pito amb que ens obsequià en Corselles; si no arriba fer-ho així, a hores d'ara no quedaria ni sombra de l'equip de «cachorros» (?) que llua els colors de l'Unió Sportiva.

L'equip estava format per: Mas Rizo I, Salleras (At.)-Rizo II, Sancho, Jordi-Got, Baró (At.), Caramazana (At.), Deusedas (At.) i Armangué.

Marcaren els gols: Baró 2 i Got.

A ROSES

El darrer diumenge un equip «mixte» del Comerç F. C. d'aquesta ciutat, sucumbí davant del C. D. Roses per la mínima diferència de 3 a 2.

Es començà l'encontre preveient-se una neta victòria per l'equip figuerenc, ja que els rosincs no s'entenen de cap manera i els del Comerç als 15 minuts ja havien assolit els seus dos tantos; però no tardà a venir la manifesta parcialitat de l'àrbitre perjudicant constantment als figuerencs i el joc dur que empraven els rosincs, especialment la parella de defenses; però tot això no influí en que els comerciants mantinguessin el resultat favorable de 2 a 1 fins als darrers 10 minuts en els que els del Roses obtingueren la victòria.

ACLARIMENT

Al repassar la ressenya del partit Girona i Unió, ens donarem compte de que havíem descuidat d'anomenar a Armangué, qui

com Carreras, Juandó i Gutiérrez, també ha pres part en els partits de campionat.

Ho fem ressaltar més que tot, perquè Armangué és dels jugadors més modestos i disciplinats amb que compte l'Unió Sportiva.

A cadascú el que sigui seu.

EL BALL DEL DILLUNS

Ens comuniquen que el propinent dilluns dia 5, aprofitant les festes de Carnaval, es celebrarà al magnífic saló de Festes del Casino Menestral, un ball d'homenatge als jugadors de l'«Unió Sportiva de Figueres», com a premi a la bella gesta d'haver conquerit el títol de Campió de la Província per la nostra ciutat.

En el transcurs de la festa, seran sortejats alguns objectes de vàlua, que segurament entre altres, seran una valuosa gramola i un magnífic joc de te, els quals oportunament, seran exposats als aparadors dels magatzems Puig Paris.

Oportunament, es repartiran programes que donaran tota classe de detalls.

L'Unió Sportiva espera que tots els figuerencs, sabran mostrar la seva admiració vers els simpàtics Jugadors del nostre veterà i primer cercle sportiu.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO SOMETIDO A LA PREVIA CENSURA GUBERNATIVA

Tipografia IDEAL, Muralla, 4 - Figueras

DEMANEU ARREU
Xacolata Princesa

AMB OBSEQUIS